

Frihedens Rige

Fortællingen om en Solby – af Rolf Jackson

— Frihed, Fællesskab og Lidenskab —

Dette hæfte handler om arbejdet med at skabe en Solby og de erfaringer, det har givet. Målet er at skabe et leverum, hvor åndelig aspiration, kreativ selvudfoldelse og lidenskabelig kærlighed kan udfoldes inden for rammerne af et eksistentielt fællesskab. Et sted hvor vi skaber det liv, vi ønsker for os selv, og hvor kimen til en kultur, der er værd at leve i, kan spire, og udfolde sig i al sin mangfoldighed.

Indhold

INDHOLD	2
FORORD.....	3
DEL I: HVAD ER EN SOLBY?.....	4
SOLBY IMPULSEN.....	5
BJERGAGER SOLBY I DAG.....	8
LIVET I EN SOLBY	11
DEL II: FUNDAMENTET FOR EN SOLBY	18
HVAD ER EN SOLBY?	19
TRO OG VIRKELIGHED.....	24
TROENS MAGT	29
TANKERNE SKABER VIRKELIGHEDEN.....	31
OPGØRET MED KÆRLIGHEDENS OG MAGTENS SLØR.....	37
DEL III: DEN STORE UDFORDRING.....	42
FORENINGEN AF TRE STRØMME	43
DET ÅNDELIGE NIVEAU OG MYTERNE.....	45
DET SOCIALE NIVEAU OG KÆRLIGHEDEN.....	49
DET ØKONOMISKE NIVEAU OG REALITETERNE.....	53
BJERGAGER SOLBY – KONTAKTINFORMATION	60

Rolf Jackson er uddannet civ. ing. og har siden 1995 arbejdet bredt med at integrere åndelige forståelser i hverdagen. Han er opvokset i et bofællesskab, hvilket har givet ham en personlig erfaring af både muligheder og udfordringer heri. Denne baggrund har gjort, at det eksistentielle fællesskab, med fokus på det levede liv, er blevet omdrejningspunktet for arbejdet med at finde nye og holdbare løsninger på grundlæggende eksistentielle spørgsmål. Rolf er således initiativtager til Bjergager Solby. Sammen med de øvrige deltagere tilbyder han, inden for rammerne heraf, en række kurser til mennesker, som søger at finde sig selv og bidrage konstruktivt til at skabe en ny virkelighed og et nyt samfund. Et samfund som tillader vore drømme at spire og vokse og inviterer mennesker til at vågne op til en dybere erkendelse af, hvem de er.

Forord

Dette hæfte er blevet til på et tidspunkt, hvor vi efter lang tids indadvendthed atter er parat til at vende energien udad. Der er flere årsager hertil.

- Den grundlæggende istandsættelse af de eksisterende boligarealer er næsten færdig. Det betyder, at den første fase, hvor fokus har været på at bringe fundamentet i orden er slut, og der er energi til noget nyt, men hvad?
- De praktiske erfaringer med manifestation af solby visionen har givet anledning til en række justeringer i de grundlæggende forståelser, som har betydning for retningen samt de mennesker som er tiltrukket af projektet.
- Den indre healingsproces, som fulgte i kølvandet på en pludselig skilsmisse kort efter overtagelsen af Bjergager, er nået til et punkt hvor jeg atter har energi til at se fremad.
- Vi har fået tilladelser til at bygge fem lejligheder og en større udstykning på nabogrunden er undervejs. Det åbner for muligheden for, at en langt større cirkel af mennesker kan involvere sig i solby processen.

Mit mål med dette hæfte er at udkrystallisere de indsigter, der er kommet fra det hidtidige arbejde, og at lave en ærlig fremstilling om, hvor vi er i dag og det tankemæssige fundament for solbyen. Håbet er, at potentielle nye deltagere derigennem kan få et indtryk af de muligheder og udfordringer, Solby-projektet rummer.

Hæftet er inddelt i tre overordnede afsnit.

- Første afsnit handler om, hvad en solby er. Dels de konkrete muligheder her og nu og dels et billede af, hvad det muligvis kunne blive til.
- Andet afsnit handler om det filosofiske fundament samt, hvad der skal til for at gøre op med de slør og tankemæssige barrierer, der er samfundet, for at solbyvisionen kan folde sig ud.
- Tredje afsnit handler om den kollektive udfordring, samfundet står overfor. Solby projektet er ikke et politisk projekt, men et åndeligt projekt. Men det udfordrer gængse tænkemåder, og realiseringen af projektet vil derfor påvirke den måde vi tænker om samfund, økonomi, religion og virkelighed.

Bemærk i øvrigt, at dette hæfte først og fremmest er udtryk for mine egne tanker og refleksioner. De andre solbybeboere er derfor ikke *nødvendigvis* enige i alt, hvad der står heri. Når jeg i det følgende bruger betegnelsen ”vi”, bruges det således, med mindre det klart fremgår af sammenhængen, som en generel betegnelse (et kollektivt vi) og ikke som et specifikt vi, der henviser til solbyens nuværende deltagere.

— Rolf Jackson, Januar 2007

DEL I: HVAD ER EN SOLBY?

Vores dybeste frygt er ikke at vi er utilstrækkelige. Vores dybeste frygt er, at vi er magtfulde, hinsides enhver målestok. Det er vort lys, ikke vores mørke, der skræmmer os mest.

Vi spørger os selv ”hvem er jeg at bilde mig ind, at jeg er genial, smuk, talentfuld og fantastisk?” Men hvorfor skulle du ikke være det? Du er et barn af gud. At spille ubetydelig tjener ikke verden. Der er ingenting oplyst i at gøre dig selv mindre, end du er, så andre ikke føler sig usikker i dit selskab.

Vi er født til at åbenbare guds storhed, som er i vort indre. Det er ikke kun i nogen af os, det er i os alle. Når vi tillader vort lys at skinne, giver vi ubevidst andre tilladelse til at gøre det samme. Når vi er frigjort fra vor frygt, vil vort tilstedevær automatisk frigøre andre.

— Nelson Mandela

Solby impulsen

Bjergager Solby i Åsum ved Odense blev grundlagt i sommeren 2005 baseret på en inspiration om en mulighed for, at Danmark kunne blive et åndeligt foregangsland, og nogle konkrete visioner for, hvordan det skulle ske. Denne vision, eller åndelige impuls, er beskrevet i hæftet "Frihed i Fællesskab" (se www.bjergager.dk). Men når man handler på en åndelig impuls, så kommer forståelsen af, hvad man egentlig har kastet sig ud i først bagefter. Viljen til at stille sig til rådighed for de åndelige kræfter, åbner for den bevidsthed, der er nødvendig for at virkeliggøre visionen.

I tilfældet med solby projektet, så er der efterfølgende kommet den forståelse, at menneskeheden står midt i fødslen af et nyt rige på jorden – Frihedens og kærlighedens rige. Det er ikke et rige af denne verden, men hvis vi lader Riget leve i os, vil det komme tilsyne i verden. Hver gang et menneske går helhjertet ind i troen på livet og kærligheden og lever dette, så vil troen på Riget blive eksistentiel, og endnu et led vil føjes til Riget.

Dette rige er virkelighedens rige - det som ER. Det er evigheden, de tidløse vidder og vort egentlige ophav, som åbenbarer sig i vores bevidsthed og gennem vore lidenskaber. Det er indgangen til de hellige haller, der som det eneste virkeligt kan tilfredsstille vor dybe inderlige længsel efter tro og mening. For tro er liv, og liv er kærlighed, og inderst inde er det vor dybeste længsel. Som Sai Baba siger:

Livet er kærlighed – nyd den!

Livet er en udfordring – mød den!

Livet er et spil – spil det!

Livet er en illusion – erkend det!

En Helhjertet Dedikation Til Livet

I relation til vores fokus og vibration for arbejdet kom i sommeren 2006 følgende dedikation for arbejdet, som kommer til at være vores grundtone fremover:

Jeg ønsker at tjene alt livs frigørelse

- med hele mit hjerte
- med hele mit legeme
- med alle mine kræfter

Den er modtaget indefra som en ny pagt mellem gud og mennesket med et løfte om at alle, som går ind i denne pagt, vil få deres tro på gud og Riget genetableret og derfor vil kunne virkeliggøre gudslivet i hverdagen. Symbolet på denne pagt er "livets ring" - en dobbelt guld-ouroboros (en ring formet som en slange der snor sig to gange og bider sig selv i halen). Denne guld-ouroboros symboliserer flere ting, bl.a. karmaloven, det hvide broderskabs gyldne og ubrydelige kærlighedsbånd, den hellige gral, livets evige cyklus, den skabende kundalini-ild samt foreningen af polariteterne

(de to halvdele som er én ring). Alle disse mangfoldige betydninger, og formentlig endnu flere, ligger indfoldet i symbolet.

Alt hvad der skal til for at leve i frihed, er at tage denne ring ind i hjertet og bekræfte sit commitment til alt livs frigørelse. Så opløser man det, som forhindrer lyset i at flyde, da der ingen separatisme er i denne bøn.

Kernen i det er, at mennesket er blevet så voksent, så dette er det eneste commitment, vi egentlig har brug for. Lidt i retning af "*elsk og gør hvad du vil*". Der er ikke længere brug for detaljerede normer og regler for livet, men derimod for at sætte livet fri, og det er det, vi prøver på, en lille smule hver dag. Det centrale er det helhjertede eksistentielle engagement, og at det kun er herigennem vi kan sætte livet fri. Det liv, som skal sættes fri, er ude i verden, men bestemt også inde i os selv. I vores kreativitet, dans, sang, kærlighed og poesi – alt liv i os. Det er ved at sætte dette liv fri, at vi tjener.

Figur 1: En enkelt ouroboros i guld. Denne figur ligner livets ring, men er ikke identisk med den. I det korrekte symbol ville slangen sno sig to gange rundt.

Findhorn's principper

At sige "*elsk og gør hvad du vil*" er ikke særligt præcist. For at skabe et lidt tydeligere billede af, hvordan jeg ser dette foldet ud i praksis, har jeg medtaget en beskrivelse af Findhorn's principper i en lettere forenklet udgave. Målet med at bringe dem er at anslå en tone i holdningen til jorden og hinanden, som jeg anser for dyrebare. I samme åndedrag må det dog også pointeres, at dette er idealer og principper, som søges efterlevet, men i praksis er det ikke altid det, der sker. Livets pres kan gøre, at man af og til tager en genvej. Virkningen heraf er dog sjældent positiv, så i min erfaring er det rigtigt sundt at søge at efterleve disse principper i alt, hvad man gør – uanset at det er meget udfordrende.

Principperne er:

1. **Spirituel praksis.** Jeg forpligter mig selv til en form for spirituel praksis og at bringe mit liv og handlinger i samklang med det større liv, jeg er en del af.
2. **Tjeneste.** Jeg forpligter mig til at tjene mine omgivelser og planeten i en fornuftig balance mellem mine personlige ønsker og helhedens behov.
3. **Personlig vækst.** Jeg forpligter mig til at arbejde for udvidelsen af menneskets bevidsthed, inklusiv min egen, og tager ansvar for at ændre på holdninger eller adfærd, som ikke tjener dette mål.
4. **Integritet.** Jeg forpligter mig til en høj standard for personlig integritet, der rummer en kongruens i tanke, tale og handling.
5. **Respekt for andre.** Jeg forpligter mig til helhjertet at respektere andre mennesker, andres parforhold, andres ejendom og alle former for liv.
6. **Direkte kommunikation.** Jeg forpligter mig til klar og ærlig kommunikation, herunder at tale til mennesker og ikke om dem. Jeg kommunikerer med oprigtig lytten, imødekommende svar, kærlig accept og ligefremhed.
7. **Refleksion.** Jeg anerkender, at alt, hvad jeg ser omkring mig, til dels er en afspejling af, hvad jeg selv rummer, og forpligter mig til at se på mine egne problemstillinger, før jeg spejler dem til andre.
8. **Ansvarlighed.** Jeg tager ansvar for mine handlinger og for mine fejltagelser, og giver feedback til andre på en kærlig og passende måde.
9. **Ikkevold.** Jeg er indforstået med ikke at påføre mine holdninger eller ønsker (inklusive seksuelle) på andre og tilstræbe harmløshed i tanke, tale og handling.
10. **Perspektiv.** Jeg tager ansvar for at gennemarbejde og tilsidesætte mine personlige problemer af hensyn til fællesskabet og indforstået med, at der kan være større og mere overordnede perspektiver end mit eget.
11. **Samarbejde.** Jeg anerkender, at jeg er en del af et spirituelt fællesskab, og at det kun kan fungere gennem mit aktive samarbejde, gode kommunikation og ærlige engagement.
12. **Afklaring.** Jeg forpligter mig til at gøre alt, hvad jeg kan, for at løse konflikter på en positiv måde og til at følge gruppens råd, hvis konflikten fortsætter.
13. **Aftaler.** Jeg forpligter mig til at overholde aftaler, jeg har lavet, og ikke at bryde eller søge at omgå love, regler eller retningslinier.
14. **Commitment.** Jeg forpligter mig til at efterleve ånden i disse fælles spilleregler i alle sammenhænge.

Bjergager Solby i dag

Bjergager Solby ligger i Åsum, ca. otte km øst for Odense og består af en proprietærgård fra 1913 med 4.3 ha jord til (vist i Figur 2).

I skrivende stund bor vi fire personer på gården. Det er undertegnede (Rolf) samt Bodil, der er socialrådgiver og Berit, der er healer, samt Berits teenage søn Mads. Karen Børsting, som har været med til at starte projektet op, har fundet det for vanskeligt og har derfor valgt at flytte tilbage til Birkemosegård (Den Gyldne Cirkel).

Virkeligheden er således langt fra visionen, når vi ser på det, som rent faktisk er manifesteret.

Men nøglen til at manifestere en solby ligger, som jeg ser det, i:

- at have et klart billede af hvor man vil hen, og
- at sørge for at vejen dertil er sjov, givende og lærerig.

Mit primære ærinde med dette hæfte er derfor at skabe så klart et billede af de konkrete muligheder, og hvor vi er i dag, samt at tegne et visionært billede af, hvor jeg forestiller mig, vi skal hen, og hvorfor det for mig giver så stor mening at gå i denne retning.

Figur 2: Bjergager (Åsum Bygade 18) set fra nord. Ejendommen er bygget i 1913.

Figur 3: Landsbyen Åsum, ligger ca. 8 km øst for Odense centrum.

Dagligdagen

Den praktiske dagligdag på Bjergager består af både åndeligt og praktisk arbejde. Det åndelige arbejde har handlet om nedfælde en energimæssig vibration og takle den modstand, der har været. Det har krævet, at jeg og vi i fællesskab, har måtte gå ind i rigtig mange psykiske lag og åndelige problemstillinger for at løse op for den modstand, vi har mødt. Det har været både indre og ydre modstand, og arbejdet med dem har resulteret i de forståelser, som er formuleret i dette hæfte.

Sideløbende med det indre arbejde har der været en masse konkrete udfordringer med små og store istandsættelsesprojekter, som f.eks. maling, isolering, nye vinduer, ny vvs, udlejning af lokaler og takling af de mange forskellige typer af muligheder og konflikter, der opstår i det daglige.

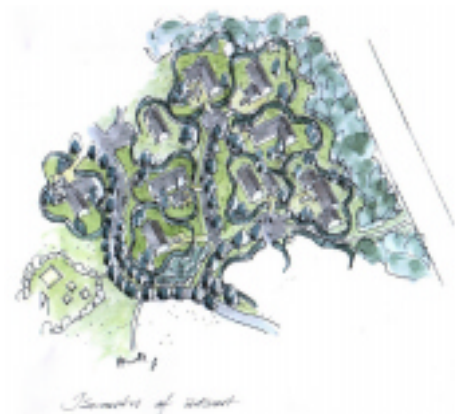
Figur 4: Kort over Bjergager, med byggeprojekt markeret i farver.

Figur 5: Facaden mod vest samt gavl mod syd af den planlagte "nye" vestlænge.

Figur 6: Planlagt udstykning af 60 byggegrunde umiddelbart nord for Bjergager tegnet af Utzon.

Figur 7: Isometri af den planlagte bebyggelse

I relation til manifestationen af en solby er der sket det positive, at vi fra kommunens side har fået tilladelse til at bygge et kursuscenter med 60 overnattende kursister samt 5-6 lejligheder i længerne (vist i Figur 5).

Dertil kommer, at der uafhængigt af os er ved at blive udstykket 60 byggegrunde lige nord for Bjergager (vist i Figur 6 og Figur 7). For familier, som ønsker eget hus med en fysisk nærhed til Bjergager, er det en interessant mulighed. Disse huse vil komme til at ligge meget smukt i ådalen, og det tegner til at blive et spændende projekt oprindeligt tegnet af Utzons tegnestue. Vi er således samlet set begavet med rigtig mange spændende muligheder her i Åsum.

Den videre proces

Den første fase har været et meget intensivt arbejde med at uddybe de grundlæggende forståelser, som solbyen hviler på, hvilket har krævet en dybtgående healingsproces. Denne fase måtte nødvendigvis være meget indadvendt, fordi opgaven har været at kigge dybt ind i årsagerne til menneskehedens vanskeligheder og fra dette sted finde ud af, hvad der er en farbar vej fremad.

Nogle af disse forståelser er gengivet i dette hæfte, andre vil følge senere, men det indre arbejde er nået til et punkt, hvor vi atter kan vende ansigtet udad.

Den næste fase vil derfor formentlig bestå af:

- En revitalisering af vores aktiviteter indenfor undervisning, healing og oplysning, baseret på de erfaringer, vi hver især har gjort os.
- En etablering af faciliteter til undervisning og uddannelse i længerne.
- En udvidelse af fællesskabet med en større kreds, som enten ønsker at knytte sig tæt ind i fællesskabet og bo på selve Bjergager, eller som ønsker en lidt løsere tilknytning og derfor vælger enten at slå sig ned i nærheden eller blot indgå i vore netværksgrupper.

Hvis du er interesseret i at vide mere om de konkrete initiativer, så check hjemmesiden – www.bjergager.dk

Livet i en Solby

Nedenfor er lavet en beskrivelse af livet i en fremtidig Solby for at give et indtryk af, hvordan det kunne tage sig ud en gang i fremtiden.

Bemærk at dette er en fiktiv beskrivelse af en fremtidig mulighed og ikke en beskrivelse af den aktuelle virkelighed.

En solby...

En Solby er et levested præget af en åbenhed for selve livets strøm. Det udtrykker sig i en god balance mellem arbejde og privatliv, hvortil kommer muligheden for at deltage i en lang række kreative og pioneragtige projekter. På trods af, at der er et aktivt ydre liv, kan man ikke undgå at bemærke et nærvær og en indre stilhed, som er anderledes, end man er vant til. Det er som om, det i denne atmosfære er lettere at tænke frit og kreativt. Livet har således en roligere rytme end det hektiske moderne liv. Af denne grund er der mange kunstnere og kreative mennesker, som kommer her i kortere eller længere perioder for at lade op og finde inspiration.

Kommunikation og principper

Når man flytter ind i Solbyen indvilliger man sig i at efterleve visse grundlæggende forståelser og principper. Disse har til hensigt at stimulere den personlige udvikling og hjælpe med at forvandle de psykologiske barrierer, som folk har imod at erkende deres indre guddommelighed og skabende evner. Relationerne mellem folk er således præget af en stor ærlighed og ligefremhed. Ukonstruktiv adfærd som f.eks. krukkeri, falsk beskedenhed og arrogance kommer hurtigt til kort, og folk opdager, at livet er meget lettere, når man er ærlig og direkte i sin kommunikation.

Fællesskabet bruger teknikker og processer, der hjælper til at føre konflikter og vanskeligheder tilbage til deres kilde og dermed heale dem. Målet er at skabe frihed til at være den, man er, og gøre, som man har lyst til, så længe man respekterer andres frihed til det samme. Det betyder at vanskelige følelser af forladthed, jalousi, tvivl og afmagt kan komme op, når andre mennesker ikke opfører sig, som man synes, de burde. Følelser af forladthed og fravær af kærlighed kan dog kun opstå, når man har afskåret sig selv fra livets kilde ved at tro på noget, som ikke er sandt. Derfor gøres meget ud af at skelne mellem *anledningen* til en følelse (en konkret begivenhed) og *årsagen* til følelsen (en dom eller forestilling man har med sig fra fortiden). Målet med solbyens processer er at bringe bevidsthed ind i de domme og illusioner, vi rummer i det ubevidste. Når der kommer lys ind i bevidstheden, så forvandles energien, og situationen fremstår i et nyt lys.

Glæde, frihed og kreativitet

Glæde og kreativt selvudtryk er en grundtone i fællesskabet. Den individuelle kreativitet må selvfølgelig ske under hensyntagen til fællesskabets behov, men man ved af erfaring, at den væsentligste barriere for glæde og kreativitet ikke er af ydre

karakter, men bundet i psykologiske mekanismer. Ved at være ærlig i sit selvudtryk, giver man også andre licens til at være det, og det skaber en positiv udviklingsspiral. Folk kan selvfølgelig være uenige om ting, men når de reelle følelser og tanker, der knytter sig til denne uenighed, bliver udtrykt (så godt man nu kan), leder det ofte til opfindsomme løsninger. Erfaringsmæssigt er de største kilder til uenighed misforståelser og manglende selvaccept. Når en person har svært ved at acceptere og udtrykke det, man *selv* finder meningsfuldt, ytrer frustrationen sig ofte som kritik over for *andres* kreative eksperimenter. Ved at give disse tanker og følelser rum og luft, leder det til en erkendelse af de virkelige årsager og dermed til en frigørelse fra begrænsende tænkemåder. Man lærer at lytte til universets hjerteslag, og mærker selv kraften i at være et skabende menneske.

Beboerne i Solbyen har erfaret, at når folk er optaget af at udtrykke noget, er det reelt fordi, de længes efter den *kvalitet* dette udtryk rummer. Personer, der går meget op i økologi, længes således ofte efter en direkte kontakt med moder jord. Personer der går meget op i det sociale, længes efter en kontakt til Guds hjerte, og personer, der går meget op i teologi, længes efter en guddommelig åbenbaring. Optagetheden af det ydre udtryk fjerner dog opmærksomheden fra det egentlige og frugtbare – nemlig den dybere åndelige impuls, som ens engagement er udtryk for. Ånd og materie er begge udtryk for liv, og derfor lægges lige stor vægt på den kreative strøm og det kunstneriske udtryk. De er to aspekter af en udelelig helhed og de største åndelige bedrifter viser sig oftest at ligge i foreningen af de to.

Figur 8: Udendørs tempel i Damanhur, Italien

Figur 9: Hus i Auroville, Indien

Musik, dans og nærvær

Det kreative livsudtryk i musik, dans, teater og kunst er en livline i solbyen. Erfaringen er, at alt kan tales ihjel, og når man forholder sig til problemer og udfordringer med sindet, da blokerer livsstrømmen. Når flowet stopper, så tager man derfor en pause og synger en sang, laver en dans eller er blot stille og lader sig synke ind i nærværet. Sindet forstår aldrig dybden i det, som sker i nuet, fordi sindet altid er ét skridt fjernet fra nuet. Men hjertet kender sandheden, og når denne sandhed står i centrum kan miraklerne folde sig ud.

Man har også erfaret, at mange psykiske og åndelige problemstillinger sidder i kroppen. Sindet har måske glemt fortidens vanskelige oplevelser, men kroppen kan huske det. Gennem dansen og det kropslige nærvær kan der løses op for lag i psyken, som ellers ikke bliver åbnet op. Kroppen lyver aldrig, og når man lytter til den, bliver man forbavset over den visdom den rummer.

Kropskulturen er også vigtig, for vi bor i denne verden i en krop. Hvis ikke vi føler os tilpasse i vore kroppe, da føler vi os ikke velkomne i verden. Derfor er det at udforske vores egen og andres kroppe, gennem massage, sauna, kontaktdans, leg eller på anden vis, også metoder til at komme dybere i kontakt med os selv. Alt dette et selvfølgelig blot tilbud og muligheder. Respekten og omsorgen for den enkeltes frihed til at deltage så meget eller så lidt, man måtte ønske, er helt afgørende.

Kærlighed og seksualitet

I solbyen hersker den grundforståelse at kærlighed er den primære kraft, der har skabt universet. Man ved at længslen efter at mærke kærlighed og give kærlighed er en grundlæggende drivkraft i alle mennesker, samtidig med at kærlighed og seksualiteten er forbundet med mange lag af skyld, skam og selvbedrag. Solbyen søger at frisætte disse energier på en måde, så de lavere begær, som skyldes instinktive kræfter, langsomt kan lutres og helliggøres i kærlighedens ild. Målet er, at kærlighedens milde solskin i stigende grad kan opleves som en eksistentiel virkelighed.

Man ved af erfaring at livet bliver ikke fyldt af kærlighed fordi man ønsker det. Ej heller gennem en krampagtig insisteren på, at vi skal elske hinanden. Kærlighed kan kun vokse frem gennem at lære hinanden at kende og turde vise hinanden, hvem vi er. Turde udforske sig selv og hinanden. Have tillid til livet og have en praksis som består i at sætte livet fri en lille smule hver dag.

I solbyen er der ingen absolutte normer for, hvad der er rigtigt og forkert. Men der tilstræbes en visdomsfuld åbenhed overfor, at visse typer af adfærd og holdninger nærer kærligheden mens andre blokerer den. Solbybeboerne ved, at fordi virkeligheden er et spejl af vore tanker, er det langt sundere, at udleve det vi tænker og føler, end at fornægte det. For når vi udlever det, bliver det synligt for os selv og verden omkring os, hvad vi har gang i. I det omfang det ikke tjener vores åndelige vækst vil man droppe den negative adfærd såvel som de begrænsende tænkemåder, der ligger bag. At sætte kærligheden fri, er således først og fremmest at skabe et rum, hvor der ingen domme er over hverken ens egen eller andres adfærd. Samtidig må

man være respektfuld overfor andres behov. Hensigten er at skabe overensstemmelse mellem tanke, følelse og handling i alt hvad man gør.

Figur 10: "The Temple of Mankind" bygget under jorden i Damanhur, Italien.

Figur 11: Haverne i Findhorn, Skotland

Meditation og tjenester

I Solbyen er der regelmæssige meditationer og tjenester. Hver morgen og eftermiddag er der fælles meditationer, og om søndagen er der tjeneste. De fleste deltager i den ugentlige tjeneste, mens det er forskelligt hvor mange, der dukker op til meditationerne. Hvis du spørger beboerne, hvad de tror på, så kalder de fleste sig universelt troende eller måske kristne eller noget andet. Den form for tro, der trives her, er dog meget anderledes end folkekirkens version. Her er det den levende

kristendom baseret på den åndelige lære og gralsmysteriet, der er i centrum, og der er i øvrigt plads til at praktisere, som man måtte have lyst til det. Der er også folk, som praktiserer andre religioner eller åndelige systemer, men fordi vægten ligger på det indre mysterium, selve den levende ånd, så giver det ikke anledning til konflikter, men snarere til gensidig inspiration.

Kontakt med det indre liv

Projekter inden for fællesskabets regi udspringer af meditative indtuninger på, hvad der er muligt og hensigtsmæssigt i relation til fællesskabets overordnede mål og energien bag indstrømningen. Fællesskabet søger at kontakte inspirationskilder på de indre planer og herfra nedfælde ideer og visioner, der kan befrugte livet i Solbyen såvel som det omgivende samfund. De idéer, som opstår på denne måde, er tankevækkende, fremsynede og nyskabende. De virker ofte provokerende på materielt tænkende mennesker, fordi de repræsenterer en åndelig inspiration. Men når man først har vænnet sig til dem, virker de naturlige og selvfølgelige, og der opstår gerne en generel anerkendelse af deres værdi.

Arbejde og økonomi

Det nye menneskesyn, som udvikles og udfoldes i Solbyen, har påvirket både det åndelige, det sociale og det økonomiske liv. Et vigtigt element i Solbyen er således, at der er etableret en lokaløkonomi baseret på en lokal møntfod. Det lokale pengesystem er ikke en juridisk mønt, men en *social* mønt. I praksis vil det sige, at når man handler i lokalpenge, er det en tillidssag, idet der ikke er nogen måde, hvor man kan inddrive gæld, hvis folk ikke betaler af egen fri vilje. Dette sker dog yderst sjældent, idet folk, der ikke overholder deres forpligtelser, mister deres indflydelse, sociale status og symbolsk set bliver sat uden for det gode selskab.

Der vil i Solbyen være mange forskellige typer af økonomisk aktivitet. Virksomheder kan være privatejet, være ejet af fællesskabet eller en kombination heraf. Der er en fleksibel balance mellem det lokale pengesystem og det nationale og globale pengesystem, hvilket skaber en frihed til at vælge den model for sit arbejdsliv eller sin virksomhed, der passer bedst til det aktuelle behov.

Lokaløkonomien stimulerer den lokale virkelyst fordi marginals-katten er 0%, og når man har ydet sit påkrævede bidrag til fællesskabets aktiviteter (en slags "skat" der består af et antal ugentlige arbejdstimer afhængig af, hvor megen tid man har til rådighed), så kan man drive liberalt erhverv for egen regning inden for lokaløkonomiens rammer. Arbejdet i lokaløkonomien lønnes i lokalpenge, og her træffes beslutninger i fællesskab, og produktionsmidlerne ejes i vid udstrækning i fællesskab. Med lokalpengene kan man købe madvarer og basale livsfor-nødenheder, og det giver således god mening for beboerne at arbejde i lokaløkonomien. Det er endvidere sådan, at fællesskabet ejer en andel af boligerne, fordi de er bygget i fællesskab. Derfor betales en del af huslejen i lokalpenge. Det skaber efterspørgsel efter lokalpenge, hvilket skaber en velfungerende lokaløkonomi.

En almindelig familie har dog også brug for ting, som ikke kan fås lokalt. Derfor har beboerne typisk ca. 20 timers lønarbejde og 20 timers arbejde i lokaløkonomien om ugen. I Solbyens økonomiske system kan det bedst betale sig at indrette sig sådan for en familie. I nogle familier har den ene forælder dog heltids lønarbejde, mens den anden arbejder på heltid i lokaløkonomien. Endelig er der nogen, som kun arbejder lokalt, eller kun har lønarbejde. Hermed mister de dog nogle væsentlige fordele, hvorfor der er få, som vælger denne model. Virkningen heraf er, at lokalsamfundet ikke længere blot er en soveby, men at der er et vitalt lokalt liv.

Kunst og kultur

Grundet det lokale pengesystem frigøres der ressourcer til kulturelle aktiviteter, tjenestearbejde og kunstneriske bestræbelser af forskellig art. Når man går rundt i Solbyen vil man se, at kunst er vigtig. Rundt omkring findes skulpturer, vægmalerier og andre små detaljer, hvor beboerne har udtrykt deres kreativitet og kærlighed til hvor de bor. Beboelserne er forskellige, men indgår i en overordnet plan, som på en gang skal skabe sammenhæng og samtidig skabe rum til at være privat.

Kredsløb og økologi

Børn og unge har optimale betingelser for at udvikle sig, og de vil i tilgift til den almindelige skolegang lære meget om natur, dyr og økologi gennem en delagtighed i fællesskabets egen produktion af mad og basale livsfor-nødenheder. Tilknyttet fællesskabet vil være et eller flere landbrug, som producerer til lokalt forbrug. Dette gør, at man ved, hvor tingene kommer fra, og det skaber en bedre økonomi for den lokale landmand, som dyrker sin jord med respekt og omsorg for jordens naturlige kredsløb.

Samarbejde med virksomheder

Solbyen har mange besøgende, og der er også virksomheder, som har fundet ud af, at de får en masse ud af at udstationere deres medarbejdere i Solbyen i en periode. Medarbejderen arbejder på deres virksomheds projekter, og Solbyens beboere hjælper dem med inspiration og nye vinkler, samt med at udmønte deres idéer i noget konkret. Virksomhederne betaler selvfølgelig for den bistand, de får, og der opstår en fin symbiose mellem Solbyen og virksomhederne udenfor.

Fællesspisning og sport

Der er mulighed for fællesspisning i hverdagene, og familierne sparer derfor en masse tid på madlavning og opvask. Nogle gange om måneden skal man så lave mad til hele fællesskabet sammen med et lille hold, men samlet set er det en stor tidsbesparelse. Også på en række andre områder giver fællesskabet den slags kontante fordele.

Der er megen leg og sport i fællesskabet. Om sommeren opstår som regel spontant fodboldkampe eller basketball turneringer ud for fælleshuset, når spisningen er færdig. Både børn og voksne oplever, at behovet for fjernsyn og passiv underholdning

falder drastisk på grund af det menneskelige fællesskab og det fælles engagement i kreative og skabende projekter.

I forbindelse med middagsmåltidet er der således ofte uformelle diskussioner om nye ideer og projekter, som er opstået. De mest interessante idéer kommer oftest i fælles meditationer, hvor der opstår indtryk af, hvor ”energien” bevæger sig hen. I starten er disse idéer løse og abstrakte, men efterhånden tager de mere form. Når man har prøvet det nogle gange, så ved man af erfaring, at de forskellige deltagere i gruppen normalt modtager forskellige delaspekter af de projekter, der skal realiseres. Man er derfor blevet gode til virkelig at lytte til hinanden, og det skaber en respektfuld og tillidsfuld atmosfære, som gør det muligt at dele disse flygtige meditative indtryk uden, at der er nogen, som kritiserer én eller synes, det er skørt. Det ER tit skørt set fra et konventionelt perspektiv, men kun indtil man erkender, at det måske alligevel ikke var så skørt, hvorefter man går ud og realiserer det.

DEL II: FUNDAMENTET FOR EN SOLBY

Den smukkeste og dybeste følelse vi kan opleve er fornemmelsen af det mystiske – den er kilden til al sand videnskab.

Den, for hvem denne følelse er fremmed, den, der ikke længere kan undres og blive grebet af ærefrygt, er så godt som død.

At vide, at det man ikke kan gennemskue virkelig findes, at det manifesterer sig som den højeste visdom og mest strålende skønhed, så ophøjet, at vi med vore sløve sanser kun kan opfatte det i dets mest primitive form – denne viden, denne følelse er kernen i al sand religiøsitet.

Denne kosmiske religiøse oplevelse er den stærkeste og ædleste drivkraft til videnskabelig forskning.

—Albert Einstein

Hvad er en solby?

En solby et leverum, hvor viljen til sandhed står i centrum for en proces med at skabe en kultur, der er værd at leve i. Bag denne impuls ligger en dybere åndelig opgave med at heale dybe sår i menneskehedens psyke med rødder i fortidens misbrug, åbne for kontakter til kosmiske indflydelser, åbenbare galens mysterium og forvandle begær og seksualitet til kærlighed og skabende kreativitet.

En solby er ikke en ting, men et rum man kan træde ind i. Nogle af de indtryk, der er kommet er, at en solby er et sted hvor man:

- tør sætte livet fri og vise sig selv
- tør åbne sig for det hellige hjerte og stå ved det, man tror på
- tør lege mørket ind i livet, bevæge sig og blive bevæget
- tør konfrontere alt det, som står mellem én og gud

Kernen i det er at for at skabe et nyt samfund, så må vi give os selv lov til at være det, vi er. Vi må tillade det sprudlende og boblende liv at komme ud. Vi må være praktiske og konkrete. Vi må være helhjertede og tage ansvar for vort eget liv. Vi må lære at se virkeligheden, som den er, og leve vores sandhed.

Tag dit kors op og følg mig

At leve sin sandhed kræver en parathed til at konfrontere det mørke der kommer op, når vi tænder for lyset. Vi må forstå, at mennesker ofte er i så dyb en indre smerte og selvfornægtelse, at de hellere vil angribe én og kritisere én helt ubegrundet, end de vil konfrontere deres egen smerte. Der behøver slet ingen sammenhæng være mellem kritikken og virkeligheden. Hvis der er en sammenhæng, så kan virkeligheden fordrejes i en sådan grad, at den stort set ikke er til at genkende.

Det er forventeligt, og måske uundgåeligt, at møde sådanne reaktioner, når man begynder at sige fra overfor kollektive selvbedrag. Når man gør det, bliver man en trussel overfor andres illusoriske virkelighed. Men der er ingen anden vej. Det er dog vigtigt at forstå, at al den kritik dybest set er et fortvivlet råb om kærlighed. Derfor skal den altid mødes med kærlighed og medfølelse.

Jesus sagde, ”tag dit kors op og følg mig”. At leve sandheden og kærligheden, er en korsfæstelse, fordi man igen og igen bliver konfronteret med sine egne indre dæmoner. Andres kritik og oplevede angreb har kun bid, fordi der er en del af dig, der tror på, at de har ret. At svare igen med vrede er nemt, og påfører den anden smerte, mens man selv kan føle sig retfærdiggjort. At vende den anden kind til, når folk angriber dig, er at bære dit kors, idet du accepterer at din smerte alene skyldes dig selv og aldrig den anden. Du alene er ansvarlig for din smerte, for hvis du ikke troede på illusionen, ville du ingen smerte kunne føle ved kritik og angreb, men alene medfølelse overfor den vildfarelse den anden befinder sig i. Korsfæstelsen består derfor i til stadighed at se på sig selv og erkende, hvor det er, man ikke står ved sin egen sandhed. Det kan du gøre når du forstår, at hver gang vrede og kritik bliver mødt med kærlighed, da smelter du lidt af menneskehedens panser. Før eller siden bryder

vibrationen fra gudsriget igennem og en helt ny klang af medmenneskelighed vil tone frem i menneskeheden. Dette er eksternaliseringen af hierarkiet – Kristi genkomst i menneskenes hjerter, som er blevet profeteret.

Det vil ske, når viljen til sandhed og evnen til kærlighed er så udbredt i menneskeheden, at hierarkiet og mestrenes tjenere er lige så fremtrædende og magtfulde på verdensscenen som de, der ønsker at fastholde menneskeheden i trældom og uvidenhed. For mørket er ikke had og ondskab som sådan. Det er egoets kendetegn. Mørket er ubevidsthed, angst, ligegyldighed og opgivenesshed. Det er alt det, som står imellem dig og din frie vilje – den vilje du udfolder, når du er fri for angst. Det er dette, som må erkendes, så valget står klart.

Valget står imellem at være 100% ærlig over for dig selv og have modet til at gå den vej, som denne ærlighed tvinger dig til at gå, eller at vedblive med at holde fast i løgn og selvbedrag. Valget er dit.

Og så er der alle undskyldningerne

Nogen vil måske mene, at det er for firkantet at sige det sådan. De har 100 undskyldninger for, hvorfor de ikke kan stå ved deres indre sandhed. Der er børnene, huslånene, pensionen, karrieren, trygheden, familien og hensynet til dit og dat. Men det er blot en del af løgnen. Det er en del af troen på, at livet er frygteligt.

Du tror, at hvis du følger din indre sandhed, vil du at miste det, som betyder mest for dig. Men det giver kun mening hvis gud er ondskabsfuld. Tænk over det. Du ønsker det bedste for dine børn og vil formentlig ofre alt for at give dem, hvad de har brug for. Tror du gud holder mindre af sine børn?

Det, som blokerer dig fra at få opfyldt dit hjertes lyst, er ikke gud, men din egen skyldfølelse og følelse af uværdighed. Dybt inde i dig selv mener du, at du er frygtelig. Og du har ret. Du (egoet) er frygtelig, fordi du har fornægtet sandheden og skabt en illusionens og løgnens verden, som du har spundet dig selv ind i. Det er frygteligt. Men der er ingen, som kan holde ud at se sig selv om værende frygtelig, derfor projiceres denne følelse af frygtelighed over på gud. Det er derfor, du er bange for at blive dømt af gud.

Men det er ikke gud, som dømmer os, men os som dømmer gud (og dermed os selv). Pga. denne dom tror vi ubevidst, at gud eller livet er frygteligt og ondskabsfuldt. Og denne tro ligger som motoren bag al denne verdens lidelse, sygdom og raddenskab. Men det er ikke gud, der har skabt denne raddenskab, men derimod mennesket. Vi genskaber det alle i vore liv, hvert eneste øjeblik, fordi vi tror på det. Hver eneste gang du tænker en bange tanke, giver du energi til verdens dårskab. Men fordi det er dig, som skaber det, så kan du bare holde op med at skabe det. Du skal blot beslutte dig for at leve sandt og se dig selv som uskyldig. I det øjeblik du tilgiver dig selv, da flyder livet for dig, og dit hjerte fyldes med fred. Men du vil opdage, at det ikke er så nemt. Du vil finde, at du har brug for støtte, opbakning og omsorg for at lave den rejse. Derfor er det nemmere at lave den sammen med andre, som har det samme mål – i en Solby.

At leve sandt

Hvis ovenstående ikke var nok til at gennemhulle de dårlige undskyldninger så overvej følgende.

Hvad vil du helst være:

- en fattig tiggermunk, uden nogen titel og sikkerhed, men med hjertet boblende af fryd og kærlighed hvert øjeblik med en vished om, at ingen nogensinde kan tage dette fra dig, eller
- verdens rigeste mand/kvinde med fine titler og alt, hvad rigdom kan give, men føle dig død og uelsket inden i og konstant være bange for at miste alt, hvad du har?

Bag alle undskyldningerne og forbeholdene ligger der dette enkle spørgsmål.

Forstå, at man kan ikke være rig og have verdslig magt uden at være villig til at forsvare sig imod alle de, som gerne vil tage den fra dig. Det var det, Jesus mente, da han sagde, at ”hvis én vil have din kappe så giv ham også din kjortel”. Du kan ikke forsvare din rigdom uden at miste din uskyld. Du kan ikke forsvare dig selv, uden at miste kærligheden. Prisen for at ville have magt i denne verden er at miste kærligheden. Sådan er det. Med mindre det er din *skæbne* at være rig. Men du kan kun være rig og fyldt med kærlighed, hvis du er lige så parat til at være fattig og fyldt med kærlighed. Det kræver, at du fuldt ud accepterer og elsker din skæbne – uanset hvad den måtte være. Det er ikke nemt og kræver, at du stoler på, at gud vil dig det godt.

For at komme ind i Riget må du derfor være parat til at give slip på alt i denne verden – uden forbehold. Og når du gør det, vil du opdage, at du får alt det, dit hjerte virkelig begærer, for nu regerer frygten ikke længere, og du er derfor ikke længere offer for dine egne ængstelige fantasier. Du begynder i stigende grad at leve i virkeligheden. Måske din skæbne er være fattig og syg. Måske den er at være rig og magtfuld. Det ved du ikke, førend du accepterer at elske din skæbne og forstår, at det er DIG, skaberen, som har bestemt, at dette skulle være din skæbne. Det, du er ved at lære netop nu, er den allerdyrebareste lektie, som din sjæl ønsker at give dig. Tag imod den, og du får alt.

Nøglen til at kunne forvalte magt med visdom er den ubetingede beslutning om *aldrig* at ville ofre sin uskyldighed for at opnå magt. Med denne beslutning i hjertet kan du som Gandhi gå ud og tvinge imperier i knæ. Gandhi sagde »sandhed er sandhed, selvom om man er et mindretal på én«, og det er sandt. Nøglen til en ny verdensorden ligger heri. At udøve magt med uskyldighed og være klar til at slippe den i det øjeblik, det ikke længere er muligt. For intet smukt er nogensinde blevet bygget på en løgn, og intet grimt er nogensinde kommet fra et uskyldigt hjerte.

Figur 12: Sollogos og de syv ærkeengle, set af Teosoffen Geoffrey Hodson. I den teosofiske forståelse er hele solsystemet udtryk for ét mægtigt kosmisk liv, kaldet sollogos. Et af de åndelige formål med solbyerne er at formidle en energimæssig kontakt mellem dette kosmiske væsen og menneskehedens hjerte.

Illusionens natur

For at forstå hvorfor dette giver mening, må du forstå illusionens natur. Illusionen består ikke af det som sker eller det, som du oplever – det er virkeligt. Illusionen består i den *betydning*, du tildeler det. Den betydning bunder i en virkelighedsopfattelse, som ikke er sand, i det omfang du identificerer dig med egoet.

Du er en skaber, en forlængelse af gudsriget, der med dit sind kan tiltrække det, du begærer. Men fordi du har fornægtet denne sandhed, har du glemt din virkelige identitet. Du har identificeret dig med ikke-selvet – den begrænsede personlighed, som tror at den er et offer for verden. Men det er den ikke. Det eneste, du er et offer for, er din manglende villighed til at se dig selv i øjnene. Hvis du gjorde det, ville du erkende, hvilken kolossal løgn du har troet på, og det vil gøre ondt, rigtig ondt, at erkende dette. Men er det ikke bedre at få det overstået og begynde og leve i virkeligheden, i stedet for at fortsætte løgngen? Det eneste, du får ud af at holde fast i den, er at udskyde den dag, hvor du bliver nødt til at erkende det. For uanset hvor meget man påstår at løgn er sandhed, så bliver det aldrig til andet end en løgn. To plus to bliver heller aldrig fem, uanset hvad.

Den grundlæggende løgn om hvem du er, tvinger dig til at lyve om alt muligt andet. Du kan ikke se virkeligheden for, hvad den er, uden at den grundlæggende

livsløgn kommer op. Det vil dit sind ikke tillade. Derfor må du hele tiden se tingene sådan, som de *ikke* er.

I virkeligheden har du kun ét valg, du skal træffe. Det er beslutningen om at lukke sandheden ind i dit sind. Din egen sandhed vel at mærke. Det er det eneste valg, du virkelig *kan* træffe. Når det er truffet, er alt andet givet for det, som er tilbage, er sandheden om, hvem du er, hvorfor du er her, og hvad du er kommet for at gøre. Når du ved det, er der ikke længere noget valg. Og det er dette du frygter mere end noget andet. Fordi du ved at det forpligter.

Kærlighed og frihed

I menneskenes verden er kærlighed og frihed ofte modsætninger, da kærlighed i praksis indebærer forpligtelser, mens frihed er at gøre, som man selv vil, og derfor ofte vil stride imod andres vilje. Men i Riget er det anderledes.

I Riget har kærligheden ingen retning. Den er som en sol, der stråler uden forbehold og begrænsninger. Friheden kender heller ingen grænser, da du er en skaber og kan skabe alt, hvad du ønsker. Du kan ikke skabe noget, som gør andre ondt, uden først at gøre dig selv ondt. At gøre ondt strider mod din inderste natur, som er kærlighed, og din vilje er at glæde andre, ikke gøre dem ondt. Du er ren væren, og du kan derfor ikke engang komme til at gøre andre ondt ved en fejltagelse. Negative tanker har ingen magt over andre i Riget, for de, som lever i Riget, vil altid være forankret i det rene nærvær, der er tankens ophav. Det eneste, der kan gøre andre ondt er, hvis de vælger at tro på dine negative tankeformer. Men så er det ikke dig, der har gjort dem ondt, men dem selv, idet de har valgt at tro på noget, som ikke er sandt.

Selv i det omfang hvor du har medvirket til at gøre andre ondt ved at give næring til løgne og usande forestillinger, som andre derefter tror på, er det ikke dit ansvar, at det gør ondt på dem. Det kan kun gøre ondt på dem, hvis de selv accepterer løggen som sandhed.

Sandheden er dog også, at du ved at tænke negative tanker kan gøre det sværere for din broder at vikle sig fri af hans egne negative tanker. Du svækker ham og udnytter hans svaghed. Og denne erkendelse vil give dig sorg, når du erkender det. Men det er din smerte – din lidelse – ikke hans. Det er ikke muligt at øve vold imod nogen uden at de først har øvet vold imod sig selv ved at beslutte sig for at tro på illusionen. Enhver vold og ethvert misbrug, vi oplever fra verden, er blot et ekko af den vold, vi har øvet mod os selv, den gang vi besluttede os for at fornægte gud. For den, som kender sig selv som gud, kan intet røre. Intet kan røre det rene nærvær, for det har ingen form. Det er kun former, konstruktioner og kroppe, der kan røres, og de har ingen absolut virkelighed. Disse former er blot midlertidige hjem for den ubegrænsede ånd.

Ånden er virkelig, formerne er blot et redskab til at erkende denne virkelighed.

Tro og virkelighed

Hele mit liv har jeg været optaget af at forstå universet. Nu ser jeg, at bag denne optagethed har ligget en længsel efter at tro på gud og på kærligheden, kombineret med en manglende evne til at gøre netop dette.

Årsagen har været, at jeg *ved*, at mennesker (mig selv indbefattet) er i stand til at tro på det argeste vrøvl, og det har givet min tro et knæk. For hvis man ved, at man kan tro på noget vrøvl, hvordan kan man så vide, at det, man tror på, er sandt?

For sikre mig imod at tro på noget vrøvl har jeg måttet have den sunde fornuft – videnskabeligheden om man vil – med ind i det åndelige. Jeg har været ude af stand til at tro på de fremstillinger af sandheden, jeg har mødt i forskellige traditioner, og måtte derfor finde mit eget ståsted. Det har så at sige været nødvendigt at tænke alting igennem fra bunden af for at se, hvad der gav mening. Jeg har derfor måttet ud at søge i alle mulige afkroge af den menneskelige forståelse som led i at finde et fundament, hvorpå jeg kan genrejse min tro og dermed kanalisere min skaberkraft ud i verden.

En hovedtema har været at trænge igennem mine egne slør, min egen angst og mit eget mørke ind til en forståelse af virkeligheden, som giver mig mening. Jeg har haft brug for at forene fysik, videnskabsteori, filosofi, esoterik, politik, kærlighed, psykologi, økologi, organisation, lederskab, økonomi, globalisering og lokalisering i en syntese, som giver mening for *mig*. En syntese, som jeg derfor kan *tro* på.

Der er ingen mening...

Konklusionen var overraskende nok, at der egentlig ingen mening er med livet som sådan. At søge efter mening er ganske enkelt egoets måde at narre os på. For behov for mening er der kun, hvor der er en adskillelse fra nærværet. Kun i adskillelsen kan man finde på at stille sig det spørgsmål, om livet har en mening. I kontakten med selve livets nærvær er der slet ingen spørgsmål. I konklusionen er jeg således tilbage til udgangspunktet, nemlig at hjertets sandhed er den eneste sandhed, der findes. Det er stort set det samme, som alle visdomstraditioner påstår. Forskellen for mig er, at min rejse har vist mig, *hvorfor det nødvendigvis er sådan*.

Her skal lyde en lille advarsel. Resten af dette kapitel er meget abstrakt og kan være vanskeligt at følge. Konklusionen er enkel: det findes ingen objektiv virkelighed, idet "virkeligheden" blot er en tankekonstruktion i guds sind. Det følgende er blot en filosofisk begrundelse for denne konklusion, som i sagens natur er temmelig abstrakt. Hvis du (læseren) derfor finder det for abstrakt, men kan acceptere konklusionen, så spring blot videre til næste kapitel.

Bevidsthed og form – to sider af én sag

En vigtig udløber af mit arbejde med fysik, filosofi og virkelighed er erkendelsen af, at bevidsthed (subjektivitet) og begivenheder i rumtiden (objektivitet) er to sider af ét fænomen. Man kan forstå det således, at den åndelige vilje har en intention, og denne intention skaber både bevidstheden og stoffet.

Man kan sammenligne det med et lyn. Lysglimtet og braget er to virkninger af ét fænomen, som er en elektrisk udladning. På samme måde er materialiseringen af stof i rumtiden ydersiden af fænomenet, mens oplevelsen er indersiden.

Uden manifestation ingen oplevelse og uden observation (registrering i bevidstheden) ingen manifestation. Det er dette, som ligger til grund for fysikkens paradokser omkring sammenhængen mellem begivenhed og bevidsthed.

Kort fortalt så har mit arbejde med kvantemekanikkens og relativitetsteoriens paradokser kombineret med den esoteriske lære ledt mig til den logiske konklusion, at *universet er lavet af lys*.

Rum er lys, der bevæger sig i lige linier. Stof er lys, der krummer, og dermed giver anledning til de lokaliserede vibrationer, vi kalder stof. Det, som forårsager lysets krumning, er viljen eller intentionen. Det, vi kalder "den objektive virkelighed", kan således ses som et "mulighedernes rum", der opstår i mødet mellem tre forskellige idéer eller bevidsthedstilstande, nemlig *tid, rum og mening*.

- Tid er et fænomen, som tillader os at ordne begivenheder sekventielt, hvilket tillader en bestemt tilstand at træde frem i bevidsthedens forgrund.
- Rum er et fænomen, som tillader os at have afstand til ting (fysisk eller mentalt) og dermed kunne "forholde os til dem". Uden afstand ville ingen erkendelse være mulig.
- Mening handler om den betydning, vi tildeler fænomener. For at to bevidstheder skal kunne erkende den samme virkelighed, så må begivenheder i fænomenernes verden nødvendigvis være styret af de samme lovmæssigheder, uanset hvilket perspektiv vi har. Dette er kilden til det relativistiske princip.

Det, som er centralt, er forståelsen af, at tid, rum og mening *er nødvendige forudsætninger for at kunne tænke, erfare og indgå i en meningsfuld udveksling med andre livsformer*. De er nødvendige for, at en sanseverden kan opstå. Den centrale matematiske lovmæssighed, som betinger tilsynkomsten af denne ydre sanseverden, kan vises at være lysets konstante hastighed (se detaljer i artikler på www.gaia.dk).

Religion og videnskab

Religion og videnskab støder i disse år frontalt sammen. Årsagen er, at tro og religion, efter i årtier at have været på defensiven, nu atter vinder frem. Dette afspejler et dybt behov i mennesker for at tro på noget. At videnskaben nu er i defensiven har givet anledning til en angst for, at fortidens religiøse vanvid potentielt set kunne gentage sig. Men måske vi er på vej et helt nyt sted hen. Et sted, hvor videnskaben erkender, at ateisme er meningsløst, mens tro giver mening. En sådan erkendelse er mulig, idet vi forstår, at tro ikke så meget er et spørgsmål om religiøs overbevisning, som det er et spørgsmål om *virkelighed*.

Den positivistiske videnskab, bygger på idéen om en af sindet uafhængig (objektiv) virkelighed, styret af rationelle naturlove. Denne forestilling har været uhyre succesfuld i forklaring af mange naturfænomener. Men efterhånden som

videnskaben er begyndt at beskæftige sig med sindet og med livets opståen, viser det sig med stigende tydelighed, at der bag den tilsyneladende objektive virkelighed, ligger en i naturen iboende intelligens, som ikke umiddelbart lader sig forklare af de eksisterende teorier.

Disse opdagelser giver anledning til at stille spørgsmålstejn ved selve forestillingen om den objektive virkelighed. Hvis man ser tæt på denne vil man nemlig opdage, at den faktisk ikke giver mening. Der er endda to helt forskellige argumentationsrækker, som leder til samme konklusion. Den ene bygger på en objektiv erfaring, den anden på subjektiv erfaring. Den logiske konsekvens af dem begge er, at der ikke findes en objektiv virkelighed. Det er det samme som at sige, at universet nødvendigvis må være en tankeform, eller et indhold i et universelt sind (i det følgende blot benævnt "Sind").

Det objektive gudsbevis

Det første argument bygger på videnskabens egne opdagelser i form af den paradoksale natur, som fysiske teorier antager, hvis de forudsætter eksistensen af en objektiv virkelighed. Det handler om kvantemekanik.

Beviset tager afsæt i at:

1. Enten er den fænomenologiske virkelighed (universet) *uafhængigt* af Sind, eller også
2. er den fænomenologiske virkelighed *afhængig* af Sind.

Det er enten eller, og kun i det første tilfælde er det meningsfuldt kan tale om en "objektiv virkelighed". I det andet tilfælde må man nødvendigvis vælge at se virkeligheden som *indhold i Sind*, idet noget, som er afhængigt af et sind, nødvendigvis må eksistere i dette sind i form af en tanke, eller idé.

En væsentlig egenskab ved kvantemekanikken, er at den er en *sandsynlighedsteori*. Kvantemekanikken kan således ikke forudsige præcist, *hvad* der vil ske på et givent tidspunkt, eller *hvor* en partikel er, fordi ethvert kvantemekanisk udsagn er underlagt en grundlæggende usikkerhed.

En anden væsentlig egenskab er, at det ikke er muligt at afgøre, om noget er sket, førend en bevidsthed (en observatør) har erkendt, at det er sket. Indtil dette tidspunkt er noget kun sket "med en hvis given sandsynlighed".

Endelig giver fysikken ingen forklaringer på, hvad bevidsthed er. Som én fysiker formulerer det »det er ikke sådan, at vi har dårlige teorier om, hvad bevidsthed er, vi har *ingen* teorier«.

Problemet er at det ikke er muligt at forklare, hvad bevidsthed er, på basis af fysiske teorier. Det er derimod muligt at forklare fysiske fænomener på basis af en bevidsthedsteori, hvilket jeg har gjort i en række artikler publiceret online.

Mens der er universel enighed om selve kvantemekanikken, er der næsten lige så universel uenighed om dens fortolkning. Blandt fysikere findes således ikke mindre en otte konkurrerende fortolkninger af kvantemekanikken, som kan inddeles i tre hovedklasser:

1. Fortolkninger, der mener, at bevidsthed ”på en eller anden måde” er involveret i kvantebegivenhederne.
2. Fortolkninger der anser tilfældighed som en grundlæggende egenskab ved universet.
3. Mangeverden fortolkningen, der påstår, at universet hele tiden spaltes i uendeligt mange deluniverser, således at alle mulige udfald virkeliggøres hvert eneste øjeblik.

En nærmere undersøgelse viser dog, at selve begrebet ”objektiv virkelighed” bliver meningsløst, hvis man undersøger fundamentet for disse tolkninger.

- Enklest er det at se, at hvis bevidsthed på en eller anden vis påvirker kvantebegivenhederne, da kan virkeligheden ikke være uafhængig af bevidsthed (og dermed af Sind).
- Dernæst ser vi, at siden tilfældighed er indbegrebet af meningsløshed, betyder det, at hvis universet vitterlig var styret af tilfældighed, og teorien er en del af universet, da er teorien nødvendigvis meningsløs.
- Endelig siger mangeverdensteorien, at der aldrig foretages nogle valg, og at alle begivenheder sker i et eller andet univers. Konsekvensen er, at begrebet ”virkelighed” bliver meningsløst, idet der ikke er noget, som er uvirkeligt.

Konklusionen er, at enhver forestillingen om en ”objektiv virkelighed” eller ”en virkelighed uafhængig af sind” logisk set leder til meningsløshed. Derfor må antagelsen af eksistensen om en virkelighed, der eksisterer uafhængigt af sind, afvises. Den giver ikke mening.

Det eneste meningsfulde alternativ er derfor at se universet som en tankeform i Sind. Virkeligheden er således ikke ”objektiv” men snarere ”intersubjektiv”. Dette særlige intersubjektive univers kan ganske enkelt ses som en tankesfære eller et bevidsthedshav, der tillader vore indre tankestrukturer at komme til syne som begivenheder uden for os selv så vi kan lære om os selv og hinanden på en unik og kreativ måde.

Det subjektive gudsbevis

En anden vej ind i samme erkendelse udspringer af den subjektive erfaring, at angst altid opløses i ingenting, når man tillader nærværet, eller selve bevidsthedens essens, at favne angsten.

Egoets virkelighed bunder i troen på, at du er adskilt fra gud, og at du er offer for virkeligheden omkring dig. Virkeligheden er derfor farlig, og det er meningsfuldt at være bange. Sjælens eller guds virkelighed er, at ingen adskillelse er mulig, og at du skaber din egen virkelighed. Du (skaberen) kan vælge at tro på en løgn, og glemme, hvem du virkelig er, men det gør det ikke sandt. Du kan til enhver tid holde op med at tro på løgnen, og du vil huske hvem du er.

Disse to virkelighedsopfattelser er lige mægtige og lige logiske i deres indre opbygning. Om du vælger den ene eller den anden er et spørgsmål om tro. Og det du tror på, skaber din virkelighed. Uanset, hvad du vælger at tro på, så vil dine erfaringer validere din tro. Derfor kan du ikke bruge dine erfaringer til at afgøre, hvilken virkelighed der er sand.

De to tankeverdner har intet til fælles. Men der er alligevel ét enkelt sted, hvor de to virkeligheder mødes. Det er i selve tænkeevnens mekanisme, som ligger bag rumtidens tilblivelse. Rumtiden er nødvendig for at muliggøre erkendelse. Derfor er selve rumtidens eksistens, og bevidsthedens ophav, tæt knyttet til tænkeevnen. Og derfor er det alene muligt, baseret på den rene fornuft, eller den rene abstrakte intelligens, at erkende hvorfor det er meningsløst at tro på illusionen.

Det er en erfaring, at hvis man frygtløst rummer det, man er bange for, og undersøger dets årsag, så opløses angsten i ingenting. Angst skyldes altid en smertefuld begivenhed i fortiden, som man forestiller sig kunne gentage sig i fremtiden. Angst er således altid et forsøg på at beskytte sig imod en imaginær smerte i fremtiden. Men hvis man åbner sig for årsagen til den smertefulde begivenhed i fortiden og tillader alle følelser at være i bevidstheden uden at dømme, da opløses smerten i en kærlighedsstrøm og et nærvær, hvor smerten ikke længere er betydningsfuld. Man erkender, at smerten blot er et ekko af en langt dybere smerte, som er adskillelsen fra gud. I dette nærvær, hvor der ingen adskillelse er, er ingen smerte mulig. Dette nærvær opløser derfor også *angsten* for smerten. Det er således en erfaringssag, at angst kun kan eksistere, hvor der ikke er nærvær. Når enhver angst således kan opløses, når man går helt tæt på den, *da kan den ikke være virkelig*. For hvis du, tænkeren, er virkelig, men angsten ikke kan eksistere, når du er i den dybeste og inderligste kontakt med dit egentlige selv, da er den eneste meningsfulde konklusion, at selve angsten er en illusion. Den logiske konsekvens heraf er, at hele egoets tankeverden er illusorisk, og at angst, i absolut forstand, er meningsløs.

Troen på det gode og oplevelsen af kærlighed opløses derimod ikke, når du går tæt på den. Det forbliver, hvad det er, men uddybes i nuet til oplevelsen af nærværet. Deri ligger forskellen på troen på det onde (angsten) og troen på det gode (kærligheden). Og deri ligger nøglen til at afvise troen på det onde såvel som hele egoets virkelighedskonstruktion.

NB: At angst principielt er meningsløs og er en del af selve illusionen, er naturligvis ikke det samme som, at det i det konkrete fysiske liv ikke er meningsfuldt at være bange eller forsigtig i konkrete situationer, hvor agtpågivenhed er nødvendig for ikke at komme til skade. Der er tale om nogle principielle overvejelser med henblik på at skabe en mere sand balance mellem den indre og den ydre virkelighed.

Troens magt

Det vi *tror* på, er summen af alle de erfaringer, vi har gjort os i dette og tidligere liv og de konklusioner om livet, det har givet anledning til. Det er vores *tro*. Det vi tror på, er det, vi opfatter som virkeligt og derfor det, som betinger vores handlinger. Tro og handling er inderside og yderside på ét fænomen, som er liv. Det betyder, at tro betinger handling. Men det betyder også, at handling betinger tro.

Vores sind er således opbygget, at dets centrale opgave er at skabe en sammenhængende virkelighed. Sindet kræver derfor, at der er sammenhæng, mellem det vi tror på, og det vi gør. Hvis du laver en handling A, så kan du regne baglæns ved at spørge dig selv om, ”hvad må jeg tro på, for at A er en meningsfuld handling?”. Lad os kalde denne tro for B. Du kan være stensikker på, at et sted inde i dig selv ligger troen B, for ellers kunne du ikke gøre A. Vi *kan* ikke handle i modstrid med det, vi virkelig tror på, og vi *kan* ikke tro på noget, som er i modstrid, med den måde vi handler på. Der er den enkle sandhed.

Et enkelt eksempel kunne være når vi bliver vrede på andre og skælder ud. Det giver kun mening at angribe andre (skælde ud), hvis man føler sig truet. Men for at føle sig truet må den anden være farlig.

Hvis man er forfalden til at blive vred, betyder det to ting:

- For det første giver man, hver gang man skælder ud, næring til en tro om, at verden omkring én er farlig. For man viser jo gang på gang, at det er nødvendigt at forsvare sig.
- For det andet må der ligge noget i én, som føler sig truet af den anden. Dette ”noget” må nødvendigvis være illusorisk forestilling, for virkeligheden behøver intet forsvar. Der må derfor være et eller andet i vores selvopfattelse, vi føler, vi bliver nødt til at forsvare.

Vi underviser i det vi skal lære

Konsekvensen heraf er, at vi underviser i det, vi skal lære. Hver eneste handling, vi laver, er en måde at undervise omverdenen i, hvad vi tror på. Og vi underviser også os selv. Når mennesker derfor siger, ”jeg tror på dit og dat”, så er de i virkeligheden i gang med at undervise sig selv om, at det er sådan, det er. Når jeg således står frem med disse forståelser og erkendelser, er det fordi, jeg *ikke* er i stand til at leve dem – endnu. Jeg kan ikke etablere disse forståelser som virkelighed uden at have vidner, og du er mit vidne.

Det er et fænomen, vi kender fra kvantefysikken. Først en observatør har registreret, at noget er sket, er det ikke sket. Det er ikke virkelighed. Et vittigt hoved har beskrevet det på den måde, »at månen kun er der, når der er nogen, som kigger«. I en hvis forstand er det korrekt.

Forståelsen af, at det, jeg her repræsenterer, endnu ikke er en eksistentiel virkelighed, er vigtig af to grunde. Dels er det vigtigt af hensyn til at bevare mine fødder på jorden og bevare ærlighed og integritet ved ikke at fremstå som andet, end

det jeg er. Men det er også vigtigt, fordi selve fremstillingen af disse sandheder er et led i at leve dem og dermed *etablere* dem som en virkelighed – for mig og andre.

Jeg er ikke anderledes end alle andre på dette punkt. Vi har alle nogle idealer og forståelser, vi søger at leve op til. Disse idealer repræsenterer vores forståelse af livets muligheder. Men ofte så handler vi i modstrid med disse idealer.

Det er som Paulus siger:

For det gode som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde som jeg ikke vil, det gør jeg.

Det tror jeg alle kender til. Når vi gør dette, kan vi gøre én af to ting:

- Vi kan slå os selv i hovedet og bebrejde os selv vores manglende viljestyrke og evne til at leve op til vore egne idealer, eller
- vi kan erkende »hov, der må være noget i mig, som tror på en anden virkelighed, end det jeg troede, jeg troede på«

At bebrejde os selv vores manglende evne til at leve op til det, vi tror, vi tror på, er at gå mørkets ærinde. Det er at give næring til skyld og skam. En del af denne selvbebrejdelse består i at forsøge at skjule det faktum, at vi falder i igen og igen. Ofte er den ledsaget af et selvbedrag, som trivialisere det eller bortforklarer det med, at ”det var bare denne ene gang”. Men sådan er det ikke, og det ved vi også godt inderst inde.

Du kan ikke ”falde i” og handle imod det, du tror, du ønsker med mindre der er noget i dig, der *faktisk ønsker dette og tror på, at dette er vejen til at blive lykkelig*. Og der er ingen grund til selvbebrejdelse. For hvordan kan man bebrejde virkeligheden for, at den er, som den er. Virkeligheden er blot en refleksion af vore tanker. At bebrejde virkeligheden, at den er, som den er, er det samme som at bebrejde os selv, at vi tænker, det vi tænker. Det giver ingen mening og har intet formål.

Men der er grund til at se på, hvilke virkninger vore tanker har, og at være opmærksom på den pris vi betaler ved at give næring til tankeformer, som ikke er virkelige men bunder i illusoriske forestillinger. For prisen er frustration, smerte, sorg og en følelse af forkerthed. At give næring til illusoriske forestillinger er dybest set at tro på, at du kan blive lykkelig af noget, som ikke findes. Det giver ingen mening.

Vejen til at frigøre os fra disse problemstillinger ligger i langsomt at lutre og rense vores tankeliv og følelsesliv. Det gør man ikke bare fra den ene dag til den anden. Det sker kun ved en stadig praksis, dag efter dag, år ud og år ind. Den samlede virkning af denne bestræbelse er, at man langsomt ser alle ens tankeformer klart, og at begærlige og voldelige tankeformer efterhånden ingen klangbund finder i det stadig renere hjerte. Det hjerte, som ser sig selv som uskyldigt og tilgiver alle alt. Til sidst kan du tilgive dig selv alt, og så er du fri.

Tankerne skaber virkeligheden

En af de erfaringer, der er kommet af på eksistentiel vis at gå ind i skabelsen af en solby er, at det, jeg tænker, på afgørende vis er med til at skabe det, som sker omkring mig. En central vanskelighed har bestået i at identificere og overvinde indre modstande, jeg ikke anede, jeg havde, men som dukkede op pga. processen. Etablerede former og forestillinger er blevet opløst, og igen og igen har jeg måtte sande, hvordan jeg spænder ben for mig selv gennem negative tankemønstre. Negative tanker blokerer for kærligheden og forhindrer lyset i at strømme frit. Derfor er det vigtigt at slippe negative tanker og kun give næring til det, som udspringer af kærlighed og en hvilen i nærværet.

Negative tanker udspringer altid af angst. Men for at slippe disse tankeformer, må man gennemskue angstens kilde og forstå, hvorfor det ikke giver mening at tænke, som man gør. For det giver *aldrig* mening at være bange, når man kigger præcist ind i *hvorfor* man er bange. Der ligger altid en dom over livet bag angsten, som kan opløses i accept, tilgivelse og kærlighed, når årsagen til følelsen erkendes, og de menneskelige behov den afspejler bliver mødt.

Min erfaring er, at de væsentligste behov, mennesker har, er behov for at blive set, hørt og rørt ved. Vi længes i vores hjerte efter at blive mødt med accept. Vi længes efter at give vor kærlighed, og at den bliver set og modtaget. Vi længes efter at få omsorg og opmærksomhed. Vi længes efter at kunne give et meningsfuldt bidrag til helheden. Det er universelt, fordi det er guds længsel efter at udtrykke sin kærlighed igennem os. Når vi tillader denne længsel at få et naturligt udtryk, så forsvinder angsten. Men hvis vi på en eller anden måde blokerer energien, så opbygges frustration og negativitet.

Derfor er nøglen til at lykkes med at forbinde gudsriget med menneskeheden en ubetinget accept af det, som *er*. Evnen til at rumme både frygt og begejstring i et ligeligt nærvær. Det handler om at se, at det, vi i virkeligheden skaber, er ikke så meget i det ydre, som i det indre. Det var det, Jesus mente, da han talte om »en evig by i himlen, som ikke er bygget af hænder«. Det virkelige spirituelle fællesskab er ikke bygninger, haver, relationer eller projekter. Det er den sandhed og virkelighed, der opstår ud af viljen til at se tingene, som de *er*. Denne evige by i himlen er den virkelige solby.

Vejen til helvede

Spirituelle fællesskaber vokser typisk ud af en forestilling om et smukkere og mere harmonisk liv. Men som et gammelt ordsprog siger, er *vejen til helvede brolagt med gode hensigter*. På Bjergager er jeg blevet konfronteret med denne problemstilling igen og igen. I stedet for den lethed, glæde og frihed, som jeg havde drømt om, er det i stedet ofte blevet til vanskelige processer, hvor frygtens grimme ansigt pludselig har stirret mig ind i øjnene. Det trækker tænder ud konstant at konfrontere disse lag i psyken og samtidig burde det være indlysende, hvor nødvendigt det er. Man kan intet smukt bygge på frygt, og så længe det er en rest af

frygt i mig, så længe er jeg slave af denne frygt. Det er nødvendigt at heale fortidens sår for ikke at fremtiden skal ligne fortiden, fordi den betinges af disse sår.

Derfor har det været nødvendigt klart at se, at selve forestillingen om et liv i harmoni langt hen af vejen er en del af illusionen. Og lige der, hvor dette fuldt ud accepteres, da sker miraklet – forvandlingen – og døren åbnes indtil selve guds fred. Heri ligger solbyens magi.

Riget er virkeligheden

Sagens kerne er, at det, vi kollektivt set kalder ”virkeligheden”, blot er en drøm. Men det er lettere at vågne op fra en smuk drøm, end fra et mareridt. Men en smuk drøm er og bliver en drøm. Målet med Solbyen er at vågne op og leve i virkeligheden. Men vejen dertil går igennem at skabe og leve smukke drømme.

Den virkelige virkelighed er Riget, det egentlige, nærværet eller tankens ophav. Årsagen er altid mere virkelig en virkningen, og det, vi som mennesker sanser, ser og mærker, er en *virkning* af vort sinds skaberkraft. Derfor er Riget – det indre nærvær – mere virkeligt end den fysiske virkelighed.

Da Jesus underviste for 2000 år siden, forkyndte han, at Riget skal fødes i menneskeheden midte. Det var klart, at Riget ikke er et sted, men en tilstand. Riget er kort og godt frihed fra frygt og erkendelsen af, at mennesket er en skaber. Den eksistentielle vished om, at mennesket er en lysstråle i guds legeme.

Det er erkendelsen af, at jeg er virkelig, fordi jeg er en del af Guds sind. Det, jeg elsker, er virkeligt, fordi jeg ser det, som det er. Jeg kender det, som er i mit hjerte, fordi i kærlighedens lys er den elskende og det elskede ét. Det er virkeligt, fordi det findes i mit hjerte, og hjertets sandhed er den eneste sandhed, der er virkelig.

Det, jeg er bange for, er derimod uvirkeligt. Det findes kun i mit sind. Det findes i mit sind som billeder, fortolkninger og betydninger, som jeg *selv* har skabt. Men jeg kan ikke mærke denne sandhed i mit hjerte, fordi løgneren og frygten er ét, og de har frosset hjertet til is. Hvis jeg kunne mærke sandheden i mit hjerte, da ville jeg kende virkeligheden og se illusionen i mine tanker. Derfor *kender* jeg ikke denne sandhed, men forestiller mig den – og deri ligger en afgørende forskel. Det er blot en forestilling. Derfor er det en illusion og har ingen virkelighed.

Hjertets sandhed er den eneste sandhed

”Et kursus i mirakler” formulerer det således:

*Intet virkeligt kan trues
Intet uvirkeligt eksisterer
– heri ligger guds fred*

Det handler om at skelne mellem *sansning* og *virkelighed*. Fra computerverdenen kendes begrebet ”virtual reality”. Vi er også blevet forvænt med at opleve storslåede illusioner, når vi går i biografen. Men vi ved godt, at selvom vi oplever noget som meget livagtigt i en biograf, da er det ikke virkeligt. Vi ser også folk, der lever sig så

meget ind i online rollespil, at de helt glemmer at leve deres virkelige liv. Disse spil antager en form for virkelighed for dem, fordi de *identificerer* sig med spillet og *tillægger* det en betydning.

I guds inderste væsen er alt ét fordi, alt er udsprunget af én vilje – én idé. Denne enhed er et grundvilkår. Denne enhed er altomfattende, og det, man fra et menneskeligt perspektiv kan rumme af enheden, kan kun beskrives som et uendeligt kærlighedsliv. En uendelig vidde af frihed, kærlighed og selvudfoldelse.

Enhver form for angst udspringer af en bevidst afstandstagen fra denne virkelighed. I "Et kursus i mirakler" stiller forfatteren på et tidspunkt spørgsmålet "hvad er det, som du har fornægtet, *fordi* det var sandhed?" Følgende var resultatet af min meditation på dette spørgsmål

Jeg ser et hav af små sole, som små grøn/blå energikugler der alle er helt ens. De cirkler rundt om en kæmpe kugle (sol) som på alle måder er identisk med de små kugler, undtagen i størrelsen. Jeg er en sådan kugle. Følelsen af at være ligesom alle de andre fylder mig med brækfølelse. Det er frygteligt og ubærligt. Hvad er min eksistensberettigelse, hvis ikke jeg er noget særligt?

Jeg ser at ønsket om at være noget særligt fik mig til at træffe en bevidst og overlagt beslutning om at fornægte den enkle sandhed, at vi alle er ens, og alle i lige mål er af gud. At vi er skabere, identisk med gud på alle måder, undtagen at vi ikke er en primær årsag, men født af denne primære årsag. Gud er faderen, vi er barnet, men faderen og barnet er ét.

Jeg ser guds virkelighed og guds plan, men beslutter mig bevidst for at ignorere den. Jeg træffer mine egne beslutninger som helt bevidst strider mod guds plan. Det giver en ubeskrivelig lystfølelse og kick at gøre dette. Jeg er min egen herre.

Jeg ser et symbolsk billede af guds vilje. Hver gang jeg træffer en beslutning som strider imod guds vilje, er det som om en grå streg tegnes hen over billedet. Billedet bliver langsomt utydeligt og til sidst kan jeg kun se et virvar af grå linier. Nu kender jeg ikke længere guds vilje, men kun min egen personlige vilje. Jeg er omgivet af mørke. Jeg har indhyllet mig selv i en løgnens og illusionens verden. Snart glemmer jeg, at jeg selv, helt overlagt og bevidst, har truffet denne beslutning. For jeg kan ikke længere huske gud. Jeg kan ikke længere huske mig selv.

Denne erfaring tillader mig kun at drage én konklusion. Det er *mig*, der har dømt gud og fornægtet gud, ikke omvendt. Derfor er det også kun mig der, kan tilgive mig selv og afslutte denne adskillelse. Jeg gør dette ved at tilgive alle alt, for så kan jeg også tilgive mig selv.

Når jeg gør dette, kan jeg træde ind i Riget. Riget er ganske enkelt guds virkelighed. Denne virkelighed kan kun kendes i hjertet som vished. Den kan ikke

kendes i sindet, for i sindet er der altid en afstand mellem tænkeren og det tænkte. En lille men afgørende afstand. I Riget er der ingen afstand. Der er kun ubegrænset frihed, ubegrænset kærlighed og løssluppen skaberglæde.

I Riget er alt smukt, for alt er virkeligt, og intet er berørt af døden og frygtens kim. I sansernes verden er der intet, der virkeligt er smukt for alt rummer dødens kim i sig. Alt i denne verden vil før eller siden forgå. Hvis dette var den egentlige virkelighed, da ville livet i sandhed være frygteligt. Men det er det heldigvis ikke. Det er en drøm og idet vi erkender dette og lever det, træder vi ind i Riget, og Riget lever i os.

Figur 13; St. Georg og dragen viser en ridder der dræber en drage. Det er et klassisk esoterisk symbol på disciplin, som søger at gennemtrænge slørene ved at bruge sit sind, eller tænkeevnen, symboliseret ved sværdet eller lansens.

Opgøret med illusionerne

Et helt centralt punkt i opgøret med illusionerne er nødvendigheden af at se hinsides vores personlige ønsker om at skabe en tryk lille oase for os selv og vore nære, mens vi ser stort på, at mennesker lider i andre dele af verden. Uanset hvordan man vender og drejer det, så er denne selvtilstrækkelighed et udtryk for den samme egoisme, der skaber de nuværende problemer. Denne holdning er en del af illusionen om, at vi er adskilt. Idet vi ser os selv som adskilt fra vores medmennesker, og ikke aktivt og beslutsomt arbejder for universel fred og frihed, da giver vi næring til vores adskillelse fra selve livets strøm og dermed fra gud. Vi giver næring til illusionerne. Denne holdning af adskilthed viser sig på små men betydningsfulde måder, selv i idealistisk og velmenene arbejde. Men den må og skal elimineres, førend virkeligt fremgang er mulig.

Hvis der er blot en lille flig af modvilje tilbage for ærligt at se på din angst og kalde den ved rette navn, så har illusionen stadig tag i dig. Og hvis illusionen har tag i dig, så vil du uværgeligt ende med at bekæmpe én illusion med en anden illusion. Du synes måske din illusion er smukkere, men den er dybest set lige så illusorisk.

Det er ingen kraft i at bekæmpe illusioner med andre illusioner. Kraften ligger i at bekæmpe illusioner med virkelighed. For virkeligheden er, at du er kærlighed, og at

det er kærligheden, der er den skabende kraft i universet. Når illusioner bringes til virkelighed, så opløses de, ligesom mørket ikke kan eksistere, hvor der er lys.

For effektivt at kunne skabe en ny kultur og bidrage til at føde kristusbarnet i menneskehedens hjerte, så må du forstå dette. Det beslutsomme og ubetingede opgør med illusionerne er fundamentet for enhver åndelig fremgang. Ethvert gran af manglende beslutsomhed i dette opgør er blot at give næring til det, som allerede plager menneskeheden og forhindrer den i at træde ind i Riget.

Og troen skal sætte jer fri

Nøglen til Riget er *tro*. Tro er det, som skaber vores virkelighed. Og her er det afgørende at skelne mellem:

- Det, vi siger vi tror på
- Det, vi egentlig tror på
- Det, som er virkeligt

For disse tre stemmer uhyre sjældent overens. Men når de er identiske, da træder vi ind i Riget.

Hvis du vil vide, hvad du virkelig tror på, så se på dit liv og regn baglæns. Din tro skaber din virkelighed. Det, du egentlig tror på, er den kraft, som betinger dit liv lige nu. Hvis du ikke er fyldt med taknemmelighed over dit liv, så må der være en forskel på det, du tror du ønsker, og det du egentlig ønsker, for hvordan kan man være utilfreds med at få, hvad man ønsker?

Denne uoverensstemmelse kan kun opstå, fordi den skabende sjæl, som kender sig selv som ét med altet, kommer til at identificere sig med den adskilte og bange personlighed (jeget). Når dette sker, så tror vi, at vi ønsker magt og kontrol, vi ønsker rigdom og succes, vi ønsker, at andre skal gøre, som vi siger. I bund og grund ønsker vi beskyttelse imod det, vi opfatter som en grusom verden. Vi ønsker beskyttelse imod andres konstante angreb. Men vi har glemt, at vi selv har skabt denne virkelighed.

Der er ingen kærlighed i jeget og derfor ingen sandhed. For sandheden er, at guds virkelighed er kærlighed. Derfor er enhver tanke, som ikke vibrerer af kærlighed, ikke fra selvet, men fra selvets skygge (egoet) og den har derfor ingen magt til at skabe.

Når der således er uoverensstemmelse med det, vi siger, vi tror på, og det vi egentlig tror på, da er vi frustrerede skabere. Vi kan ikke forstå, hvorfor livet ikke vil, som vi vil. Men grunden er, at det du tror, du ønsker, ikke er det, du egentlig ønsker. Kig nøje efter og du vil se, at det er så.

Når det er overensstemmelse mellem det, vi siger, vi tror på, og det vi faktisk tror på, men uoverensstemmelse mellem det vi faktisk tror på, og så det som er virkeligt, da er vi dygtige til at skabe, men vi er aldrig tilfredse og lykkelige med det skabte. For det vi tror på er en illusion. Illusionen kan aldrig fylde vort hjerte med fryd og glæde. Det kan kun virkeligheden eller kontakten med det som ER – nærværet. Der vil altid være en del af dig, som godt ved at det er en illusion. Det er den del af dig, som elsker

sandheden – dit inderste væsen. Du kan derfor kun opretholde illusionen om, at det du laver er meningsfuldt ved at lyve over for dig selv.

Kun hvis der er en ubetinget villighed til at se på alle illusioner, tage fuldt ansvar for dit liv og turde leve din kærlighed, kan du træde ind i Riget. Det kræver en parathed til i kærlighed både at acceptere glæde og smerte. Selv smerten kan blive glædesfuld og lutrende, når du klart ser dens formål. Du ser, at når du accepterer smerte uden at forsvare dig, da healer du dig selv og verden omkring dig. Du ser at dine tårer er den medicin, verden har brug for. For da lever du uden forbehold, uden løgne og uden at forsvare dig. Du er gravid med sandhed, og det er smertefuldt at føde denne sandhed ind i en verden der er fuld af løgn. Når du erkender dette ses smerten som fødselsveer. Hvis du derfor søger at undgå smerten, ved at forsvare dig over for andres angreb, da fornægter du sandheden. Det forøger blot smerten, fordi du giver liv til illusionen.

Uskyldighedens tidsalder

For at træde ind i Riget, skal du blive som et barn. Du skal genfinde din uskyldighed. Kun den uskyldige kan træde ind i Riget, for den, som føler sig skyldig, ser ikke sig selv som værdig til kærlighed og må derfor nødvendigvis være fuld af sorg, vrede og had.

Men uskylden finder du først i det øjeblik, hvor du beslutter dig for ubetinget at afstå fra enhver form for vold, herunder manipulation, løgn og selvbedrag. For kimen til al vold ligger i fornægtelsen af sandheden – selvbedraget. Kimen til ophør af vold ligger selvfølgelig også lige der. Den ligger i den ubetingede villighed til at se på sandheden – det som ER – til enhver tid, i enhver sammenhæng. Viljen til sandhed er nøglen til uskyldigheden og dermed til frihedens rige.

Det eneste, du skal gøre for at træde ind i Riget, er at beslutte dig for til enhver tid at være sand. Du vil dog hurtigt opdage, at det ikke er så nemt. For inde i dig er så mange lag af selvbedrag at du slet ikke kan gennemskue dem på en gang. Det kræver lang tids bevidst arbejde med dig selv, langsomt at gennemskue og opløse selvbedragene. Men efterhånden som du gør det, vil du genopdage uskyldigheden, glæden ved det enkle og troen på kærlighedens magt.

Uskylden som ideal, vil formentlig blive den kommende tids toneangivende ideal, ligesom fornuften har været det i de sidste par hundrede år. Det vil det blive, fordi uskylden er nøglen til Riget, og længslen efter at træde ind i Riget og blive hel, elsket, og udfolde sine kreative skaberevner, ligger dybt i alle mennesker. Når det står klart, at det er en mulighed for os alle, da vil det blive alment anerkendt, at dette er det eneste meningsfulde ideal at stræbe efter.

Opgøret med kærlighedens og magtens slør

Den konkrete anledning til at skrive dette hæfte har været behovet for at afklare fundamentet for solbyerne og finde ud af, hvor vi skal hen. Et led i dette er at forstå, hvorfor vi har måttet gå igennem de konflikter, vi har kæmpet med, og hvad de dybest set har handlet om. Et gennemgående tema i konflikterne har været grænsesætning, og bag dette aner jeg et opgør med nogle væsentlige slør, som står i vejen for, at vi tillader os selv at blive de magtfulde og kærlighedsfulde skabere, vi dybest set er.

Det handler om grænser

At sætte grænser handler om at sige ja eller nej. Eller som en åndelig lærer en gang fortalte mig – det handler om at sige ”ja ja” eller ”nej nej”. Altså at tage stilling uden forbehold. Men der gør vi ikke altid. Faktisk siger vi ofte ”ja nej” eller ”nej ja”.

- At sige ”ja nej”, er at sige ja til kontakter, man dybest set ikke ønsker. Det er uærligt og uproduktivt og en kilde til frustration for de, som ønsker kontakt til én, fordi de hele tiden møder ens forbehold. Kilden til dette er typisk socialt pres, som gør det uacceptabelt at sige fra, eller en angst for at være ensom, som i sidste ende handler om adskiltheden fra gud.
- At sige ”nej ja” er at afvise kontakter, man dybest set ønsker. Kilden til dette er typisk enten angst for nærhed eller en måde at kommunikere en frustration eller misbilligelse. Man ønsker kontakten, men formulerer ikke dette ønske på en måde, som inviterer til, at den anden imødekommer ens reelle ønsker.

I begge tilfælde bliver kontakten præget af frustration og uærlighed. Alle parter er derfor bedst tjent med at få klarere linier i kommunikationen.

Slør i de spirituelle miljøer

Min åndelige rejse igennem de sidste 20 år er gået ind og ud af forskellige spirituelle miljøer i min søgen efter noget, jeg længtes efter. Men jeg har aldrig rigtig fundet det. I dag kan jeg se, at min længsel har været efter et sted, hvor man kan mærke det hellige hjerte samtidig med, at der er en ubetinget frihed til at være den, man er.

Min erfaring har været at jeg i forskellige miljøer har kunnet finde det ene eller det andet, men aldrig begge dele. Hvis jeg meget kort skal sige, hvad en solby er for mig, så er det dette.

Et sted hvor det hellige hjerte, den sunde fornuft, og den ubetingede frihed til at være den, man er, udledes med løssluppen skaberglæde og en evne til i fællesskab at forundres og begejstres over livet.

Men min oplevelse har været, at der, hvor man kan mærke det hellige hjerte, er der en angst for vildskaben i vort instinktive liv, dybden i seksualiteten og den kolossale skaberkraft, der udspringer fra dette sted. Der, hvor denne vildskab kan rummes og udledes, er der tilgængelig en angst for at overgive sig til intetheden og åbne sig for

dybden i guds hjerte. Indtil videre er jeg ihvertfald ikke stødt på noget sted, hvor disse to aspekter virkelig var integreret.

Hjertet i problemstillingen handler om integrationen af seksualiteten og kærligheden. Det kan også ses som en integration af skaberkraft (magt) og gudsnærvær (kærlighed). Det handler om at blive en skaber, der står i guds lys.

Som jeg ser det, er kærlighedens centrale slør konfliktskyhed, mens magtens centrale slør er tvivlen.

Kærligheden er ikke optaget af sig selv og ønsker blot at strømme ud og favne verden. Men kærligheden har det svært, når den møder en konfronterende energi, fordi denne energi stiller krav og stiller kærligheden til regnskab. Den kræver at kærligheden skal forholde sig til fornuften, og her dør kærligheden, for kærligheden kender ikke til fornuft, men kun til at give af sig selv.

Magten er ikke bange for konfrontationer, fordi den trives i mødet med det, som er anderledes end den selv, og af at brydes som en bølge på fremmede kyster. Men skaberkraften har det svært, når tingene bliver tågede og uklare, for da er vejen utydelig, og man mister overblikket. Når dette sker, mister man magten til at skabe og bliver offer for tvivlen. For når man tvivler, har man ingen klar tro, og uden tro ingen kraft.

Derfor kan man sige at nøglen til kærlighedens frigørelse er tillid, mens nøglen til skaberkraftens frigørelse er tro.

Nøglen ligger i musikken

Nøglen til at gennemtrænge begge slør fandt jeg under et besøg i ZEGG i Tyskland i sommeren 2006. ZEGG står for ”Zentrum für Experimentelle Gesellschaftsgestaltung”, hvilket kan oversættes til ”center for eksperimentelt samfundsdesign”. Se evt. mere på www.zegg.de

Et helt centralt element i ZEGG's spirituelle kultur er fokuseret på *virkeligheden* i de menneskelige relationer og viljen til at være sand om alt, hvad vi rummer af kærlighed, seksualitet og skaberkraft. Dette indbefatter en vilje til at se på *alle* følelser af tiltrækning, frastødning, forbehold, angst, glæde mv. uden at dømmes. Slagsiden er, at det skaber en tendens til, at seksuelle og følelsesmæssige problemstillinger kræver megen opmærksomhed. Men som jeg ser det, er det en nødvendig pris at betale, indtil vi har gjort det til en vane at kommunikere uden frygt og forstillelse.

Det var en åbenbaring for mig at komme til ZEGG, fordi jeg i 14 intense dage oplevede pludselig at kunne gennemtrænge begge slør på én gang. Nøglen bestod i en kultur, hvor tillid og en samhørighed udtrykt gennem musik og bevægelse blev kombineret med en vilje til at konfrontere virkeligheden i vore relationer i en ritualiseret kommunikationsform kaldet Forum.

Forum

Forum er en proces, som ZEGG har udviklet til at takle de mange følelsesmæssige problemstillinger, som udspringer af arbejdet med at frigøre kærligheden og seksualiteten. Forum beskrives af ZEGG som

en ritualiseret og kreativ form for kommunikation inden for fællesskabet, i hvilken menneskers tanker, følelser og andet, der bevæger dem, kan blive synligt for andre. Dette understøtter en sund gennemsigthed, når det kommer til spørgsmål om kærlighed, magt og beslutningsstrukturer, og det hjælper til med at skabe en klar skelnen mellem faktuelle diskussioner og følelsesmæssige processer. Forum er således en vigtig byggesten i udviklingen af selvindsigt og tillid inden for fællesskabet.

I praksis er forum en metode, hvor en gruppe mennesker skaber en cirkel, og dermed en ”midte”. De, som har noget på hjertet, går så ind i midten og har kredsens opmærksomhed og støtte i at udforske det, som optager den enkelte. Der er desuden en forumleder, hvis opgave det er at styre processen og understøtte den, som er i midten, i at nå ind til kernen i det, som det handler om. Et meget væsentligt aspekt af forum som metode er at sætte fokus på det følelsesmæssige og eksistentielle aspekt af det, som kommunikerer.

Erfaringen er, at følelser altid er forankret i kroppen, og hvis man ønsker at arbejde med disse dybe eksistentielle følelser, da er det nødvendigt at have kroppen med. Vi tænker med hele kroppen, ikke blot med hovedet. Kernen i forum teknikken er, at flytte kommunikationen fra det sted hvor vi tænker over, hvad vi føler (i hovedet) og derned, hvor følelserne virkelig er (i kroppen). Det er forskellen på at tænke på, hvad man føler og så faktisk *føle* det. Og når et menneske virkelig og eksistentielt går ind i det, som de *faktisk* føler, det som de finder vanskeligt, og det som berører dem, da får kommunikationen et helt nyt indhold. I stedet for at handle om anklager imod mennesker, som man føler har svigtet én, eller på anden vis ikke lever op til det, man ønsker fra dem, så kommer det til at handle om ens egne dybe længsler efter kontakt, berøring, kærlighed og omsorg – at give og modtage kærlighed. Og når der kommunikerer herfra, og den smerte, angst og frustration der ligger bag ens følelser bliver synlig, da er det umuligt ikke at blive berørt og bevæget af det, der sker i den, som er i midten. Desuden har den, som er i midten, den energimæssige og symbolske opbakning til at gå ind i det, hvilket gør det nemmere og mere kraftfuldt at komme til bunds i det, som det handler om.

Men Forum alene gør det ikke. Det er afgørende også at have kroppen og musikken med, idet musik, sang og bevægelse, brugt som et bevidst redskab i kommunikationsprocessen, bringer os fra vore hoveder ned i kroppen og forhindrer at vi mister kontakten til os selv og hinanden. I kombinationen af disse forskellige elementer var det min erfaring, at det pludselig var muligt at bryde igennem til et nyt niveau.

Kærlighedens slør

Et af kærlighedens helt afgørende slør er konfliktskyheden. Det er et slør, som udtrykker sig i en misforstået hensynstagen til hinanden, som ender med at give næring kærlighedens modsætning. Problemet manifesterer sig bl.a. i relation til

intimitet, forstået som en tæt følelsesmæssig eller kropslig kontakt (som ikke nødvendigvis er af seksuel karakter).

Når vi ikke siger ”ja ja” eller ”nej nej” så kan årsagen til vores uklarhed findes i

- en angst for at indlede kontakter til andre mennesker, eller at gøre eksisterende kontakter dybere og mere intime, hvis det er det vi ønsker. Den udspringer af vor angst for at blive afvist og den smerte det giver.
- en angst for at afslutte eksisterende relationer som ikke længere føles livfulde. Bag dette ligger angsten for ensomhed og forladthed, hvilket udspringer af et forbehold over for gud.
- en angst for at afvise andres ønske om intimitet, hvis vi ikke ønsker en tættere kontakt. Denne angst kan handle om angsten for at miste den andens interesse og opmærksomhed, eller evt. at blive udsat for en eller anden straf som reaktion på vores afvisning.
- en angst for at sige ja til andres ønske om intimitet. Det kan handle om angsten for at blive involveret i noget som forpligter, og bag dette ligger en angst for at være ansvarlig for den andens følelser og velvære, et ansvar man ikke ønsker.

Uanset hvad så handler det om angst, når vi ikke kommunikerer ærligt og direkte. Resultatet af denne angst bliver ofte, at vi indgår i ”ja nej” eller ”nej ja” relationer, der ikke giver nogen af parterne, hvad de virkelig ønsker.

Løsningen er at skabe en kultur, hvor vi i stigende grad kan sige ”ja ja” og ”nej nej” til hinanden i tillid til, at dette bliver set og respekteret for, hvad det er. Baseret på mange års praktiske erfaringer med disse temaer har ZEGG fundet, at nogle nøglebetingelser for at kunne blive tydeligere i vores kommunikation er:

- *at man selv tager det fulde ansvar for kærligheden*
- *en bevidsthed om vores historiske prægning*
- *et spirituelt fundament*
- *en bevidst tilgang til sit eget seksuelle væsen*
- *udvikling af selvverd og evnen til at elske hinsides en partner*
- *integration af par og familier i et større socialt netværk*
- *respektfuld kommunikation mellem kønnene*

Magtens slør

Magtens slør handler om tvivlen og tvivlens kilde. Kilden til tvivlen og den åndelige skepsis i dagens samfund kommer dybest set fra den ubevidste erkendelse af, at vi er i stand til at tro på det argeste vrøvl. I tidligere liv er vi blevet forført af besnærende forestillinger om gud og sandhed. Men erfaringerne har lært os, at disse forestillinger byggede på illusioner og ledte til smerte og lidelse. Det har skabt en dyb mistænksomhed overfor det åndelige, som dybest set er udtryk for en sund skepsis.

Men med tvivlen på det åndelige kommer meningsløsheden og ligegyldigheden snigende. For hvis der ikke er en dybere mening med livet, hvad er der så? Der er ingenting at tro på.

Resultatet er et overfladisk og utilfredsstillende liv, hvor vi prøver at fylde tomrummet med ting, mennesker og underholdning. Men det virker ikke. Længslen efter noget virkeligt og meningsfuldt trænger sig på. For det er kun kontakten med det hellige, eller gud, som kan fylde hullet. Og gud kan vi i denne verden kun møde i form af mennesket over for os og naturen omkring os. Nøglen til at tilfredsstille vor indre længsel efter mening er således at skabe en kultur, hvor vi i fællesskab med andre mennesker åbner os for livets magi og tillader det hellige hjerte og den løsslupne skaberkraft at leve i os og igennem os. For der ligger nøglen til den dybe følelse af mening, glæde og fylde i livet.

- Opgøret med magtens slør ligger således i accepten af, at det er meningsfuldt at tro på gud og på at der findes en orden i universet, som er hinsides fornuften og som kun hjertet kender. Dette hæfte handler bl.a. om dette opgør.
- Opgøret med kærlighedens slør ligger i at skabe en kultur, hvor vi i fællesskab kan konfrontere virkeligheden, således at duften af det hellige og klangen af det sande, smukke og gode er at spore i alt, hvad vi skaber .

Det er min vision og min mission at gøre, hvad jeg kan for, at det bliver til virkelighed. Men det er ikke nemt. Det bliver kun virkeligt i det omfang, der er mennesker, som beslutter sig for at virkeliggøre det i deres liv og konfrontere alt, hvad der står imellem dem og guddommen. Men det er nødvendigt med en personlig stillingtagen såvel som et engagement i verden for at virkeliggøre det.

For alene kan en person ikke komme ind i Riget. Og alligevel kan alene en person komme ind i Riget. For døren til Riget åbner sig kun for det menneske, som taget personligt stilling til livet og beslutter sig for at leve i Riget og lade Riget leve i sig.

At skabe en kultur hvor vi lever i nuet eller i virkeligheden, og er ærlige om det, vi oplever i øjeblikket, er en utrolig stor udfordring. Uanset hvor god vilje man har, så er det ikke noget som fødes let eller hurtigt. Det er noget som vokser frem efterhånden. Men det starter med et helhjertet forsøg. Det kræver en villighed til at se sig selv gennem andres øjne, og igen og igen selv turde sige, hvad man selv mener, og tage verdens tilbagemelding med oprejst pande.

Det er valget mellem den bekvemme løgn eller den ubekvemme sandhed.

DEL III: DEN STORE UDFORDRING

At være sand er at have en korrekt forbindelse med vores åndelige fortid. At fornemme skønheden, betyder, at vi, i den fysiske verden, ikke fornægter vores forbindelse med ånden. At være god er at bygge et levende frø for en åndelig verden i fremtiden.

Fortid, nutid og fremtid – disse tre koncepter, således som de spiller deres rolle i menneskets liv, antager vidtrækkende betydning, når vi forstår den håndgribelige realitet af de tre andre koncepter – Sandhed, Skønhed og Godhed.

Mennesket, som er usandt, fornægter sin åndelige fortid, løgneren bryder forbindelsen mellem ham selv og sin åndelige historie. Den, som er ligeglad med skønhed, bygger for sig selv en bolig på jorden, hvor åndens sol aldrig skinner, hvor han vandrer i åndløs skygge. Den, som gør godheden til skamme, opgiver sin åndelige fremtid; og dog vil han gerne have denne fremtid, skænket til ham, måske fra en ydre kilde.

Det var, i sandhed, ud af en dybt indsigt, at Sandhed, Skønhed og Godhed blev anset for de største idealer for menneskelig stræben. Men alligevel er de blegnet væk til dunkle begreber, og det er kun vores nuværende tidsalder, der kan levendegøre dem.

—Rudolf Steiner

Foreningen af tre strømme

Impulsen til etablering af Bjergager udspringer af behovet for at skabe en ny retning i samfundet. Det handler ikke om at skabe nogle hyggelige små bofællesskaber. Det handler om at skabe en måde at tænke på og leve på, som giver os det liv, vi længes efter. Målet er at frigøre samfundet og menneskeheden som helhed fra de tvangsagtige tanker, som gør, at vi igen og igen gentager negative mønstre fra fortiden.

Mikrokosmos og makrokosmos er altid forbundet. Hvad vi gør i lille skala kan ikke undgå at påvirke den store verden omkring os, fordi alt liv er forbundet. Dertil kommer at vi gennem eksemplets magt kan vise, at der er et alternativ til den eksisterende samfundsorden. Når dette alternativt er tydeligt, og hvis det lykkes at skabe en ramme for livet, som er præget af skønhed, lethed og glæde, så er der utvivlsomt ret mange mennesker som vil tænke »hey, sådan kunne jeg også godt tænke mig at leve...«

Når dette sker, vil større samfundsforandringer være mulige.

En måde at forstå intentionen bag Solby-projektet er at se visionen som en syntese af tre væsentlige strømme som er gået forud. Vi står således på skuldrene af de, som er kommet før os, og kan lære af deres erfaringer.

Disse tre hovedstrømme er:

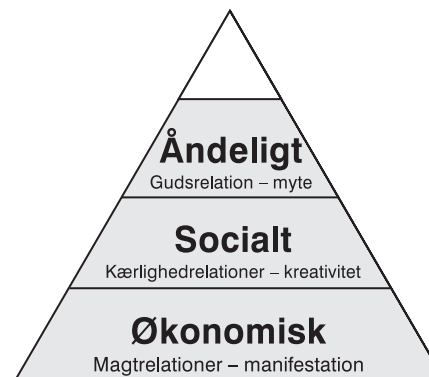
- Grupper som har arbejdet med at føde det hellige hjerte i menneskeheden midte. Det er mennesker som især er optaget af kontakten til de indre verdener, healing og forvandling, samarbejde med engleriget og den esoteriske lære. Eksempler herpå er Den gyldne cirkel, teosofferne og Findhorn i Skotland.
- Grupper som har arbejdet med at frigøre kreativiteten, forvandle den seksuelle kraft og med et socialt engagement. Det er grupper som har arbejdet dybt ind i den menneskelige psyke med at finde veje til at konfrontere skyld, skam og frygt i relation til relationer, seksualitet og åndelighed. Det er grupper som ZEGG i Tyskland, Tamera i Portugal, Damanhur i Italien og i Danmark bl.a. Hertha som arbejder med social integration af handikappede og Jes Bertelsen hvis arbejde med bl.a. seksuel tantra berører denne problemstilling.
- Grupper som har arbejdet med at etablere fællesskaber, som arbejder praktisk med økologi, energi, økonomi, de fysiske kredsløb, det politiske og det jordnære. Eksempler på sådanne grupper og projekter finder vi bl.a. i GEN (The Global Ecovillage Network – se www.ecovillages.org). I Danmark er Svanholm Gods og folkecenteret for vedvarende energi eksempler herpå.

Denne tredeling svarer i det enkelte menneske til ånd-sind-krop og svarer til tre væsentlige niveauer som findes i ethvert fællesskab.

Det er:

- **Det åndelige** som handler om vores gudsrelation, det vi tror på, vores fortælling eller myten om hvem vi er.
- **Det sociale**, som handler om vore kærlighedsrelationer, hvordan vi samarbejder, udtrykker vores kærlighed og kvaliteten af vore forhold.
- **Det økonomiske**, som handler om relationer til penge og magt, til at skabe, til økologien, til verden omkring os og til alt det konkrete og manifesterede.

Det kan symbolsk afbilledes som nedenfor.

Figur 14: Illustration af de tre niveauer på Bjergager.

Visionen med solbyprojektet er at integrere erfaringer og visdom fra de tre store strømme og omsætte dem til en helhedsforståelse, en fortælling og en praktisk virkelighed, der kan leves. For målet er at leve alt.

Det er ikke nogen lille ambition. Det er for at sige det lige ud en utrolig vanskelig ambition og en ambition, som er blevet forsøgt mange gange rundt omkring, og som kun delvist er lykkedes. Og realistisk set vil solby projektet heller ikke kunne andet end at tage et skridt mere på denne vej og måske nå lidt længere end de, som kom før os, således at de, som kommer efter os, har et lidt bedre fundament at stå på.

I det følgende vil jeg uddybe de tre niveauer.

Det åndelige niveau og myterne

Det åndelige niveau handler om vores forsøg på at forbinde os med højere bevidsthedsplaner og udtrykke disse planers virkelighed i denne verden. Det sker gennem meditation og tjenestearbejde og gennem at åbne os for de åndelige sandheder der findes i vores myter, eventyr og fortællinger.

Alt er en fortælling

Alt her i livet er en fortælling. Der findes i virkeligheden ikke andet end fortællinger – myter om man vil. Små fortællinger som flettes ind i store fortællinger. Vores greb om virkeligheden består af disse fortællinger. Men de er ikke sande. Ingen af disse fortællinger kan nogen sinde blive sande, for der vil altid være en anden måde at fortælle om en begivenhed på, som også er sand, men på en anden måde.

Det er blevet sagt at »en myte er en stor løgn, der skjuler en endnu større sandhed«. På sin vis er alle vore fortællinger myter, for ingen af dem er sande. Og sikkert er det, at bag alle fortællingerne skjuler sig en storslået sandhed.

Målet med livet er således at finde dette ”noget” som ligger bag alle fortællingerne, det som er fortællingernes ophav – det egentlige. Dette ”noget” har mange navne, og i den vestlige kultur, bliver den ofte fremstillet som jagten på den hellige gral, eller opgøret med ringen, som vi kender det fra Ringenes Herre. Det er den samme historie om kampen mellem lyset og mørket, fortalt på lidt forskellig vis. Målet er typisk at forene to riger (symbolsk for gudsriget og menneskeriget). Eller det er en fortælling om en prins, der med sit sværd (symbolsk for sindet) dræber en drage (symbolsk for egoet) og vinder en prinsesse, hvilket er en beslægtet symbolik. Dette er den vestlige grundmyte.

Livets ring

Et grundlæggende åndeligt formål bag solby projektet er at heale sår i den kollektive psyke, som går tilbage til før historisk tid, og dermed rede karmas tråde ud. Målet er, at mennesket kan begynde at se sig selv som en skaber af virkeligheden og ikke et offer for den. Af denne grund er Solby visionen knyttet ind i en bevidsthedsstrøm, som symboliseres ved ”livets ring”. Livets ring er især et symbol på Karma, og det er ikke tilfældigt, at Saturn, som esoterisk set er Karmas herre, også kaldes ”Ringenes Herre”, grundet de mange ringe der omgiver den.

Myten om Ringenes Herre, for nylig levendegjort i storfilmen af samme navn, indfanger og synliggør, som jeg ser det, menneskeheden grundlæggende dilemma netop nu. Der er mange lag heri, men et helt grundlæggende element er symbolikken bag det ultimative onde Lord Sauron. Lord Sauron portrætteres som et altskuende øje, som er et symbol, der ellers bruges for monaden, eller for Gud. Det, som denne symbolik afslører, er at gud, set fra jeget, er det ultimative onde. Sauron symboliserer bl.a. egoets angst for at blive ødelagt. Men når mennesket (symboliseret ved Aragorn) overvinder alt, hvad det frygter og til sidst konfronterer Sauron (egoets angst for gud) så falder ondskabens imperium sammen som et korthus. Det har ingen magt, for det er en illusion.

Denne konflikt finder sted i hvert eneste menneske på den åndelige vej. For at sejre må mennesket blive en ”konge”, hvilket er et symbol på, at man er ”en hersker i sit eget sind”. Dette menneske er nu fri for frygt, og forener rigerne (I filmen rigerne Arnor i nord og Gondor i syd) eller vinder prinsessen (forening af det maskuline og feminine). Det afgørende ved denne myte er, at den faktisk er langt mere virkelig, end den fiktion de fleste kalder ”virkeligheden”. Denne myte er virkelig, fordi den afbilder den faktiske konflikt, som raser i menneskeheden lige nu, og det valg menneskeheden står overfor:

Spørgsmålet er:

- ønsker vi et samfund, der bygger på pluralitet, åbenhed, økologi, medmenneskelighed, frihed, kærlighed og lidenskab, og hvor en ægte brodersøsterskabs ånd vil lede til en healing af fortidens fejl og skabe en retfærdig fordeling af verdens ressourcer, som forudsætning for en varig fred, eller
- ønsker vi en mediastyret og gennemkommercialiseret pseudovirkelighed, hvor alle jager drømme, som ikke findes, hvor fordomme, økonomisk uretfærdighed, vold, krig og undertrykkelse af alle mulige former er dagens orden.

Det er det valg, vi står overfor. Men det er ikke nogen andre, som vælger. Det er dig, som vælger. Hver enkelt af os har en stemme i dette valg. Om vi lægger vores lod i den ene eller den anden skål afhænger af, om vi vælger den bekvemme løgn eller den ubekvemme sandhed.

Lyset og mørkets ring

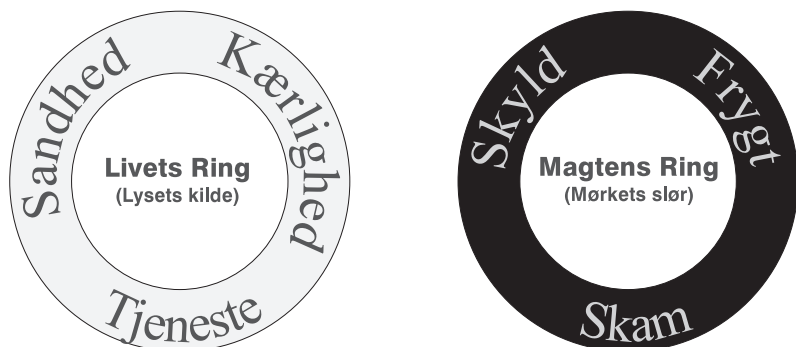
Tanker skaber, og verden er perfekt, som den er. Den er perfekt fordi den er et perfekt spejl af det, som menneskeheden tænker. Det eneste, som kan skabe en fredeligere verden, er hvis mennesker stopper de aggressive tanker og aktivt ønsker fred og frihed for alle. For det at ønske fred for sig selv på bekostning af andres frihed eller værdighed er vold af værste skuffe.

En fredelig verden er en verden, der bygger på universel frihed og retfærdighed. Det er en verden uden selvbedrag og en verden, hvor intet forbydes eller fordømmes, så længe det ikke forbyrder sig imod andres frihed til at leve, som *de* ønsker det. For gud er der nemlig ingen handlinger, der udspringer af kærlighed, som er forkerte – hvordan kunne de være det, med mindre kærligheden var forkert.

Det er alene løggen, der er et problem. Det er den, fordi den, som lyver for sig selv, lever i en illusion og for at opretholde denne illusion, må man konstant forsvare illusionen overfor andre. Dette forsvar nødvendiggør et angreb på alle der ikke accepterer illusionen og dermed til vold. Denne vold leder til en spiral af angst, forsvar, angreb og krig, som ender med, at alle mister det, de ønsker. Derfor er det eneste, som er virkeligt problematisk, dette – skylden, skammen, frygten og den løgn, de alle er udtryk for.

Hjertet i menneskehedens dilemma kan fremstilles som to ringe.

- **Magtens ring** der afspejler egoets tænkemåder og som i et bekymrende omfang styrer vores nuværende kultur. Den består af skyld, skam og frygt, og skaber en adfærd, hvor mennesker søger at kontrollere hinanden, er ufølsomme over for andres lidelser, og hvor krig derfor er den logiske konsekvens.
- **Livets ring** der styrer Riget, og som repræsenterer den mulighed menneskeheden står overfor. Den bygger på sandhed, kærlighed og tjeneste og på viljen til hellere selv at lide, end at forårsage lidelse for andre, og hvor et lysende og smukt samfund ligger som en mulighed.

Den dårlige nyhed er, at magtens ring kan ikke bekæmpes. Ved at bekæmpe den giver man energi til den. Det er derfor, at magtens ring i Ringenes Herre, *altid* tjener det onde, selv hvis den skulle forsøges brugt til det gode. Fred kan aldrig fødes ud af vold. Fred kan kun fødes gennem medfølelse, offervilje og vilje til sandhed.

Den gode nyhed er, at magtens ring kun har magt, så længe du giver den magt. Hvis du er parat til at se sandheden i øjnene, og dermed se på de virkelige årsager til det du står overfor (symbolsk ved at bringe ringen tilbage til der hvor den blev smedet), da har magtens ring ikke længere nogen magt. Du gør dette ved at praktisere sandhed, kærlighed og tjeneste i det daglige, og ved at se din dybeste angst i øjnene uden at blinke.

En ny åndelig maskulinitet

Et centralt aspekt i fødslen af nye åndelige forståelser er en dybere indsigt i kernen af den maskuline og feminine spiritualitet. Sunde relationer mellem kønnene kræver at man respekterer og anerkender hvor væsensforskellige disse er i deres kerne, samtidig med at man forstår, at det netop er disse forskelle, der skaber tiltrækningen mellem kønnene og er basis for kreativitet og skabelse.

- Kernen i den maskuline spiritualitet er længslen efter frihed, og viljen til at overvinde modstand for at opnå denne frihed.
- Kernen i den feminine spiritualitet er længslen efter kærlighed, og viljen til at nære relationer, hvor denne kærlighed kan udtrykkes og blomstre.

I opgøret med magtens ring ligger nøglen til at frigøre den slumrende kraft i den spirituelle mand, som længes efter frihed samt at skabe en sundere relation mellem mænd og kvinder. Lidt forenklet kan den siges at bestå i, at mændene støtter kvinderne i deres udfoldelse af kærligheden, mens kvinderne støtter mændene i deres stræben efter at frigøre livet fra slør og illusioner.

Kampen foregår i vores hjerter, og mændenes gave ligger i den ubetingede vilje til at se tingene, som de er, og dermed se angsten i øjnene. Det evner kvinderne ikke i samme grad, og derfor har de brug for mændene til at vise vejen. Verden skriger på lederskab. Den skriger på mænd som tør og evner at stå ved sig selv og udvise det lederskab, der er brug for. Og verdens kvinder længes efter mænd, som de kan elske, uden angst og forbehold, fordi de mærker den indre Shiva – frygtløsheden – i deres mænd.

Der er brug for en art mandebevægelse, hvor den maskuline skaberkraft træder i karakter. Men den skal træde i karakter på en måde, som ikke gentager fortidens fejl. Ikke-vold, absolut harmløshed og den betingelsesløse frygtløshed, som kendetegner ikkevolden, er en forudsætning herfor. Det er nødvendigt at forstå, at kristus er det absolutte mandeideal, og han har vist vejen for os alle (mænd som kvinder). Målet for mændene er at virkeliggøre dette ideal i tjeneste for verden og elske kvinder og børn såvel som hinanden med samme ubetingethed, selvpofrelse og uforfærdethed overfor lidelse og smerte, som kristus udviste. Målet for kvinderne er at åbne sig for den *upersonlige* kærlighed og skabelsens vingesus og se og anerkende den gave, mændene giver dem, hver gang de gør livets rum større og dermed åbner for, at kvinderne kan fylde dette rum med deres magi og skaberkraft.

Denne bevægelse er i virkeligheden ikke en mandebevægelse, med en ”medmenneskeligheds-bevægelse”. En bevægelse hvor mænd og kvinder kan samarbejde om at frigøre menneskeheden fra frygtens åg og skabe en ny kultur, der bygger på frihed, fællesskab og lidenskab. En kultur der er værd at leve i.

Solbyerne kan blive en vigtig brik i dette arbejde, fordi de skaber et eksistentielt fundament og et frirum til at leve disse sandheder i – og målet er at leve alt. Men det er indlysende set også nødvendigt at arbejde med disse ting i alle afkroge af samfundet, herunder politisk, for at denne kultur kan folde sig ud. For der er massevis af barrierer og fordomme, som skal overvindes.

Det sociale niveau og kærligheden

I relation til det sociale er erfaringen, at det er nødvendigt at droppe alle normer for rigtigt og forkert, idet disse moralbegreber alle kommer ud af en kultur, der bygger på skyld og skam. At give næring til disse moralbegreber giver derfor næring til vores gamle skyldkomplekser og fastholder en negativ energi og adfærd.

Der er således intet rigtigt og forkert. Der findes derimod en voldelig og en ikke-voldelig adfærd. Og vold kan aldrig forsvares, uanset om den er fysisk, økonomisk, emotionel, mental eller af anden art. Vold er enhver handling, eller tanke, som søger at påvirke et andet menneske til at gøre noget, som strider imod dets frie vilje. I praksis sker dette typisk ved at trykke på folks ubevidste ”knapper”, gennem forskellige former for manipulation. Målet er at komme denne adfærd til livs, gennem en proces, der tillader de dybere behov at blive formuleret og smerterne healet, således at alle oplever at blive mødt der, hvor de i virkeligheden ønsker at mødes.

Et centralt aspekt i etableringen af en ny kultur er arbejdet med at frisætte kærligheden, og kærlighedens seksuelle udtryksformer. I et samfund baseret på frygt (hvilket ethvert samfund præget af egoer vil være) er sensuel kærlighed og seksualitet forbundet med skyld, skam og frygt. Det er den, fordi der, hvor der er kærlighed, har frykten ingen magt. Den frie kærlighed bliver derfor en trussel imod kontrollen og må undertrykkes. Derfor bliver den forbundet med skyld og skam.

Helliggørelsen af kærligheden

Seksualitet har alle dage været en vanskelig kraft at styre, og i den manglende evne til at takle de seksuelle begær finder man oprindelsen til mange af verdens problemer. Derfor er forskning i, og eksperimenter med, nye måder at takle seksualiteten af væsentlig betydning for samfundet.

I praksis betyder det, at arbejdet med at oplyse kærligheden er en prioritet. Det ses ikke som et mål i sig selv at have mange partnere og bruge megen energi på at udleve sin seksualitet. Men samtidig ses det heller ikke som et mål i sig selv at gøre det modsatte. Det væsentlige er, at det er kærligheden, som præger vores relationer og at både børn og voksne kan leve i trygheden om, at deres behov vil blive mødt.

Som led i arbejdet med de muligheder der ligger for kærligheden i fremtiden, er der dukket forståelser op omkring muligheder for at helliggøre det seksuelle forhold mellem mænd og kvinder. Heri ligger en mulighed for stabile kærlighedsrelationer, der i praksis er fyldt af lys og kærlighed og ikke bygger på skyld og skam. At sætte kærligheden fri betyder, at man uden at dømmе forholder sig til de ønsker og længsler mennesker rent faktisk har, og accepterer at de udleveres, hvis man føler, at det er det, der skal til for at finde ind til sit væsens kerne. Samtidig så er kærligheden lidt som en blomst i en urtepotte. Hvis man gang på gang planter blomsten om, får den aldrig dybe rødder. Dybe rødder i kærligheden er den ubetingede tillid, og det dybe kendskab til hinanden, som åbner for hjertet.

Vi lever i en verden i dag, hvor kærligheden og seksualitet enten folder sig ud inden for rammerne af monogame parforhold/ægteskaber, eller gennem mere eller

mindre løse forbindelser, elsker/elskerinder, prostitution og lignende. Det betyder, at man sættes i et valg mellem enten at leve i en bestemt kendt parkonstellation, med de bestemte forventninger det medfører, eller leve på en måde hvor man hele tiden starter forfra fra bunden af, med et nyt menneske. Det er måske interessant nogle gange, men i længden bliver det gentagne møde med det nye også ensformigt.

Målet med at sætte kærligheden fri, er at åbne op for forskning i og eksperimenter med andre typer af relationer, som ikke bygger på bestemte forudindtagede meninger om, hvordan det *bør* være. Målet er at skabe relationer med udgangspunkt i et eksistentielt fællesskab. Relationer der bygger på sandhed, ærlighed og kendskab til hinanden. Relationer der strækker sig i tid og rum og giver mulighed for at se hinanden på mange måder og i mange situationer. Herudfra kan man så se på, hvad det *gør* ved kærligheden og de konkrete samværsformer. Vi ved ikke, hvad der er muligt, førend vi undersøger det. Og vi finder ikke nye løsninger, hvis vi mener, at tingene *bør* være på en bestemt måde.

Gralsægteskabet som en mulighed

I forbindelse med healingen af min egen skilsmisse, kiggede jeg ind i de dybere årsager til bruddet. Der så jeg, at hele vores forståelse omkring ægteskab og kærlighed lider under nogle dybt problematiske forestillinger, som fængsler og dræber kærligheden. I et forsøg på at beskytte os selv mod vores egne smerter og verdens lidelser, søger vi at bygge en tryk verden omkring os. Vi prøver at skabe en lille oase af kærlighed i ægteskabet. Men kærlighed vokser igennem kontakt og flyder netop, når vi *ikke* beskytter os selv, men i stedet åbner os for det, som *er*. I forsøget på at beskytte os selv forgiftes den strøm af kærlighed, der nærer og vitaliserer ægteskabet. Virkningen er at mange ægteskaber stivner og dør rent energimæssigt, idet kærligheden ophører med at være levende og vibrerende.

Under min healingsproces, dukkede en dag spontant følgende indre oplevelse op, som kaster lys på, hvad man kunne komme i stedet:

Jeg ser et tidligere liv i en åndeligt højt udviklet kultur. Det ligner katharerne. Jeg ser min kone i dette liv. Hun er smuk og lidt flad og rund i ansigtet, lidt som en asiat, men hun er hvid. Det som slår mig er kærligheden. Den er åben og levende. Det er som en strømmende glæde over at kunne give sandheden og lyset videre til andre (børn og voksne). Det er som om ægteskabet er en gral, hvor energi strømmer ind i fællesskabet, og at man er bevidst om dette og henter sin glæde i denne bevidsthed. Personen er til for familien, familien for fællesskabet, fællesskabet for nationen og nationen for menneskeheden. Hele vejen er der en bevidsthed om, at man ved at hjælpe hinanden til indsigt, healing og gudserkendelse, tjener noget større end én selv. Det er dog ikke en intellektuel forestilling, men en levende virkelighed.

Jeg går længere tilbage og ser en smuk bryllupsceremoni, hvor vi har blomsterkranse i håret. Jeg får indtryk af, at gralsægteskabets grundlæggende løfte er som følger:

Han: Jeg dedikerer mig til at lutre mine begær i kærlighedens ild, så jeg kan befrugte Moderen med nænsomhed og visdom.

Hun: Jeg dedikerer mig til at skabe rum i mit liv, for styrke og mod, så jeg kan modtage Faderens kraft og visdom.

Begge: Og sammen tjener vi menneskeheden.

Gralsægteskabet repræsenterer således en ny mulighed for et forpligtende kærlighedsfællesskab, som bygger på nogle helt andre forestillinger end det sædvanlige ægteskab. Hvis disse indtryk er korrekte, tyder noget på at katharerne vidste noget om kærlighed, som vi kan lære af i dag.

Bemærk i øvrigt at det er hos Katharerne, at vi finder oprindelsen til gralsmyterne såvel som myterne om elverfolket. Elverfolket er således blot en kollektiv hukommelse om Katharerne, som romerkirken med stort held har lykkedes med at mytologisere. Katharernes boede i Sydfrankrig, i Languedoc og deres centrum hed Albi. Det er derfor bemærkelsesværdigt at en mandlig elv på tysk hedder en albi, en kvindelig elv en ylbi. Katharernes kultur blev, på romerkirkens opfordring, slået ihjel i det albigensiske korstog (1209 – 1244), i noget der bedst kan beskrives som folkemord. Men det er en helt anden historie...

Helliggørelsen af seksualiteten

Forudsætningen for at kunne helliggøre kærligheden og seksualiteten er, at vi forholder os ærligt til virkeligheden. Vi må derfor se på alle de fordomme og hangups, vi har om disse ting og forske i hvad der i praksis får kærligheden til at blomstre.

Erfaringer fra andre fællesskaber (bl.a. ZEGG i Tyskland), som har arbejdet med seksualitet og kærlighed som et forskningsobjekt, er, at fri kærlighed, som resulterer i mange seksuelle forbindelser, bestemt ikke er problemfrit, og at megen energi går med at løse op for de følelsesmæssige konflikter, dette bringer op til overfladen. Men det er afgørende at forstå, at disse konflikter blot bliver bragt op til overfladen. De vanskelige følelser, som f.eks. jalousi, angst, forladthed og lignende ligger allerede latent i bevidstheden, og det ærlige udtryk af det man har i sit hjerte, herunder f.eks. lysten til at gå på eventyr, er blot en *anledning* til at opleve de vanskelige følelser, de er ikke *årsagen* dertil. Forudsætningen for at nå et skridt dybere ind i en forvandling af disse kræfter er modet til at konfrontere disse følelser ærligt og uden forstillelse.

Det seksuelle er blevet frigjort i samfundet på den måde, at vi har accepteret en nærmest ubegrænset pornificering af samfundet. Men i mange sammenhænge lever bonertheden og angsten for at se ind i dybderne af vores driftsliv i bedste velgående.

Erfaringen viser at mange seksuelle forbindelser netop sker for at dække over en følelse af ensomhed og forladthed. Seksuel kontakt kan dække over denne smerte, men det tangerer et misbrug og slukker ikke den indre tørst efter kontakt. Den virkelige seksuelle frigørelse ligger ikke i retten til at udleve seksualiteten på enhver tænkelig måde, i pornografi eller retten til at prostituere sig. Den virkelige frigørelse ligger i frigørelse fra den angst, ensomhed og forladthed, som ofte ligger *bag* de seksuelle begær og længsler. Ved at konfrontere og heale sin indre følelse af forladthed bliver både seksualiteten og kærligheden langt friere, dybere og mere betydningsfuld.

Målet med at sætte kærligheden og seksualiteten fri, er derfor ikke at give næring til promiskuitet, men derimod at åbne for en *helliggørelse* af kærligheden, gennem tjeneste, gennem tantra og gennem accept af, at mange forskellige typer af samlivsformer kan være rigtige.

Men for at komme hertil, må de seksuelle impulser, og det levede liv, mødes med accept og ikke berøringsangst. Spørgsmål om seksualitet og intimitet skal gennemlyses og behandles som led i gruppeprocessen, i det omfang det er relevant herfor. Og det vil faktisk ofte være relevant, idet folks kærlighedsliv præger deres holdning over for deres medmennesker. Problemer i kærlighedslivet vil ofte give problemer andre steder. Hvis det ikke er muligt, i fællesskab, at adressere de virkelige problemer, bliver den fælles proces bremset heraf. Problemer udspilles måske i kærlighedsforhold, men handler ofte om dybe åndelige problemstillinger, som vedrører alle i fællesskabet. Derfor er villigheden til åbent og fordomsfrit at se på disse ting så vigtig.

Målet er, at seksualiteten til enhver tid er præget af den kærlighed til at røre og berøre, som den dybest set er udtryk for. Det menneske, som går dybt ind i en åndelig proces, vil i stigende grad ophøre med at blive tiltrukket af seksuelle forhold, som ikke rummer en virkelig kærlighedskontakt. Og når denne type overfladiske seksuelle relationer ophører, så er det, som er tilbage smukkere og renere, uanset om det er inden for rammerne af et monogamt forhold eller på anden vis. På denne måde rummer den seksuelle frigørelse nøglen til en helliggørelse af det seksuelle, forstået som at det seksuelle rummer en dyb og inderlig hjertekontakt og dermed et aspekt af det hellige i livet.

Det økonomiske niveau og realiteterne

Den som har penge har muligheden for at vælge og dermed at skabe. Når vi bruger penge, så udøver vi således vores vilje. Vi vælger, hvad vi vil bruge vore penge på. Derfor kan penge ses som et symbol på den frie vilje. Af denne grund er penge også uundgåeligt forbundet med magt.

Penge er også tæt forbundet til kærlighed på den måde, at kærlighed altid er den kraft der skaber centeret i enhver livsform – hjertet om man vil. Kærligheden er altid hjertet i enhver skabende proces – det indre liv. Men der er to meget forskellige måder at forholde sig til livet.

- Magtens ring søger at fængsle livet gennem at kontrollere formen.
- Livets ring søger at frigøre livet ved at stimulere det til at overvinde og beherske formen.

Magtens ring virker ”nedefra” igennem formen, mens livets ring virker ”oppefra” gennem ånden og kærligheden.

Der er således grundlæggende set to måder at skabe rigdom på

- **Gennem frihed og kærlighed.** Det sker med udgangspunkt i en kultur, hvor ikkevold og respekt for hvert enkelts frie vilje er ubetinget. Her er det kærligheden til at skabe der er toneangivende. Der er en visdomsfuld erkendelse af den virkelighed man lever i, herunder de faktiske behov og begrænsninger, som livet rummer. Fokus vil være på at producere nyttige ting af høj kvalitet, som giver glæde til den, der laver det såvel som den, der bruger det. Der vil være en tendens til omsorg for både miljø og medarbejdere, som udspringer af en forbundethed med livets kilde. Markedsføring vil være præget af oplysning og formidling af de inspirationer, der ligger til grund for, og kvaliteter der er bygget ind i, produktet.
- **Gennem magt og vold.** Det sker ved at undertrykke og udnytte mennesker til at slave for dig, så du kan skabe produkter, som du gennem manipulerende markedsføring (reklamer) eller gennem andre mekanismer mere eller mindre tvinger folk til at købe. Meget ofte så spiller reklamer på modtagerens frygt for at være forkert, grim eller uelsket og giver næring til en forestilling om, at »med dette produkt bliver du lykkelig« (smuk, begæret, beundret etc.). Fokus er på at lave hvad som helst, der kan sælges for profit. Lovens bogstav overholdes måske, men der er en tendens til ligegyldighed overfor de skader produktionen måtte påføre medarbejdere eller miljøet.

I virkelighedens verden er det sjældent man møder den ene eller den anden form i sin renyrkede form. Men det er essentielt, at vi genkender de to arketypiske mønstre og erkende dem for, hvad de er. De, som bruger mørkets ring til at opnå magt, benytter voldelige metoder til at få, hvad de vil have. Det kan de gøre så længe omverdenen ikke gennemskuer det meningsløse i at give næring til sådanne tanker og metoder.

Et eksempel er, at når vi køber produkter, som er produceret under slavelignende forhold i den 3. verden, så støtter vi den vold, som magtens ring bruger til at fastholde sit greb om menneskeheden. Men det er de færreste mennesker, som umiddelbart tror de for alvor kan gøre noget ved dette. Man kan forsøge at undgå at købe produkter produceret på denne måde. Men det får jo ikke i sig selv misbruget til at høre op. Uanset at vi finder det uacceptabelt, føler mange sig reelt magtesløse over for dette misbrug. Men det er vi ikke. Hvis du kigger på dit eget liv, kan du garanteret finde mange små steder, hvor du benytter dig af en lille smule uskyldig manipulation for at opnå det, du ønsker. Men der findes ikke sådan noget som ”uskyldig manipulation”. Vold er vold, uanset hvad du kalder det. Det, som er afgørende at forstå, er, at det er to sider af er én og samme problemstilling. Ved at acceptere at manipulere, uanset hvor lidt det er, giver du næring til magtens ring, gennem den vold du udøver og den tro du dermed giver næring til. Derigennem bliver du delagtig i, at magtens ring kan fastholde sit greb i menneskeheden. Du er enten en del af løsningen eller en del problemet. For du er en skaber, og dine tanker påvirker menneskehedens samlede tankelegeme lige så meget som alle andres.

Økonomien bliver slagmarken

Menneskeheden står i dag over for et grundlæggende valg, om den ønsker en fremtid baseret på livets eller magtens ring. Nøglen til at bryde det greb, magtens ring har i menneskeheden, ligger i at skabe en ny verdensøkonomi, som bygger på helt nye principper. Der, hvor dette valg vil udkrystallisere sig tydeligst, vil derfor være i en politisk kamp for en ny økonomisk verdensorden.

Det økonomiske system vi har nu, med dets forskellige institutioner, er meget effektivt til at begrænse befolkningen i udfoldelsen af dens frie vilje. I Danmark sker det f.eks. gennem den høje beskatning og en forvaltning af disse midler, som fratager den almindelige borger sin mulighed for at øve indflydelse i samfundet. Nominelt set har vi et demokrati. Men der er så mange lag af bureaukrati, inerti, mediekontrol og organisatoriske barrierer bygget ind i det, at almindelige mennesker ingen nævneværdig indflydelse har på beslutninger, som direkte påvirker deres hverdag. Det er med til at underminere tilliden til demokratiet og fostrer apati og ligegyldighed.

Kun mennesker, som gør det til deres livsopgave at gå ind i politik, får en reel indflydelse. Men for at gøre dette, bliver man nødt til at indordne sig under et system, som effektivt set gør én til systemets mand, inden man når derhen hvor man virkelig kan ændre på noget. Symbolsk set svarer det til at man prøver at bruge magtens ring til at gøre godt. Men magtens ring tjener aldrig det gode, uanset hvor meget man prøver.

Sandheden er at den eneste måde at opnå magt i det nuværende system er gennem vold og manipulation (populært kaldet spin). Man bliver nødt til at gå ind i en måde at lave politik på, hvor man ikke kan undgå at miste sin uskyldighed. Dermed bliver man et stykke hen af vejen til en del af problemet, i stedet for en del af løsningen. Det må dog ikke udlægges som en kritik af vores politikere eller embedsfolk. De er ofte meget idealistiske, velmenene og i mange tilfælde endog ret uselviske i deres bestræbelser på at gøre en positiv forskel. Min pointe er, at selve den tænkning, der

ligger i vores politiske kultur lægger gift ud for dette dybere åndelige engagement. Resultatet bliver derfor ofte, at selv mennesker motiveret af smukke idealer ender med at tjene en udvikling, der går stik imod det, de ønskede. De ender derfor ofte med at være godt og grundigt desillusioneret. Et godt eksempel på dette er kommunismen og den afgrundsdybe forskel, der endte med at være mellem idealerne om solidaritet og broderskab og så den korrupte og menneskefjendtlige virkelighed i det tidligere Sovjetunionen og Østeuropa.

Når idealister bliver desillusioneret konkluderer de måske, at ”ideal er noget bras”. Men det behøver slet ikke at være tilfældet. Det er ofte ikke *idealene*, der er noget galt med, men derimod de *metoder*, som benyttes i forsøget på at virkeliggøre dem. Heri ligger en afgørende skelnen.

Hvis man bruger vold til at virkeliggøre et ideal, som bygger på frihed, kærlighed og broderskab, så får man ikke broderskab men vold, krig og konflikt. Det burde sige sig selv. De metoder, du bruger, bestemmer de resultater du skaber. Derfor er den grundlæggende metode til at skabe en fredeligere og smukkere verden altid ikkevold, uskyldighed og harmløshed.

Løsningen består i altid at give næring til livets ring i alt, hvad man gør. Det betyder, at man vægter sin uskyldighed højere end magt. Men det betyder også, at man er villig til at vise sin smerte til omverdenen og beslutsomt udfordre magthaverne overalt, hvor hykleri og dobbeltmoral hersker, og hvor der bruges voldelige metoder (uanset om det er godt skjult) til at fratage folket deres frie vilje.

Nogle mere teoretiske tanker

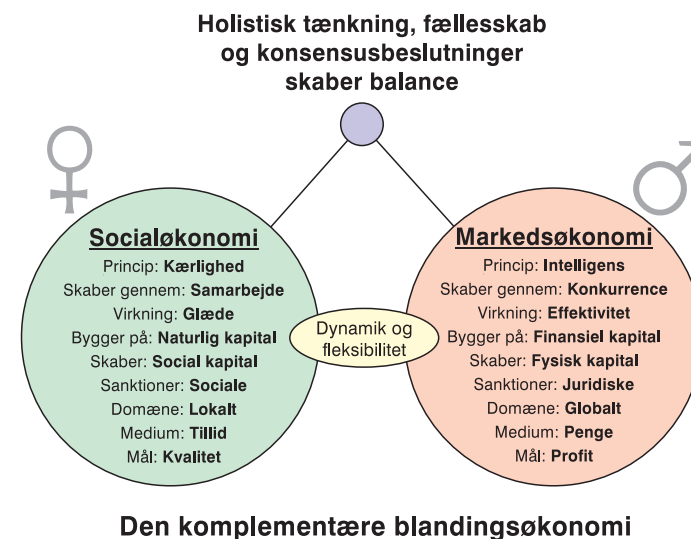
Hvis man ønsker en mere teoretisk indgang til, hvorfor den holistiske samfundsøkonomi giver mening, da læs artiklen ”En holistisk samfundsøkonomi” på www.gaia.dk. Nedenfor er nogle centrale idéer kort gengivet.

Den holistiske optik omkring økonomi bygger på en anerkendelse af de fire typer af kapital, som samfundet bygger på (vist i Figur 15). I den nuværende markedsøkonomi tænker vi primært i finansiell kapital og produktivitet. Disse to er, som figuren viser, hhv. det materielle og immaterielle aspekt af den *maskuline* kapital. Overfor dette står den sociale og den naturlige kapital, som er den *feminine kapital*. En kapital som i dag eroderes hurtigt, fordi der drives rovdrift på den.

Det nuværende system betragter den feminine kapital som en eksternalitet (en omkostning, som nogle andre eller samfundet som helhed betaler for). Omkostninger, som knytter sig hertil indgår i dag ikke i virksomhedernes produktionsomkostninger, og heri ligger et meget grundlæggende økonomisk problem, fordi dette underminerer selve markedsprincippet. De, som producerer noget skal betale *samtlig* omkostninger ved produktionen, for at markedsmekanismerne virker korrekt.

	Yin socialøkonomi	Yang profitøkonomi
Immaterielt det indre	1. Social kapital Goodwill Fælles identitet Samhørighed Tillid Netværk	2. Finansiell kapital Finansiell kapital Materielle rettigheder Patenter Viden Kompetencer
Materielt det ydre	3. Naturlig kapital Rent miljø Skønhed Sunde kredsløb Frodighed Tryghed	4. Fysisk kapital Teknologi Produktionsapparat Ejendom Aktiver Struktur

Figur 15: Illustrerer de fire grundlæggende typer af kapital et samfund bygger på.

Figur 16: Illustrerer princippet for en blandingsøkonomi, som prioriterer en balance mellem en konkurrenceorienteret global markedsøkonomi og en samarbejdsorienteret, lokal socialøkonomi baseret på komplementære og rentefri penge.

Vejen til en reel markedsøkonomi

Markedsøkonomien er i sig selv et sundt princip, som afspejler naturens måde at fungere på. Men markedsøkonomien bør dog være en *reel* markedsøkonomi og

juridiske og økonomiske strukturer, som hindrer dette, bør elimineres. Blandt andet bør de *reelle* produktionsomkostninger, inklusive omkostninger til kompensation for nedslidte arbejdere, miljøomkostninger og lignende betales af virksomhederne, således at de indregnes i produktionsprisen. Dertil kommer, at det er nødvendigt med en ny tilgang til begreber som patentering og beskyttelse af intellektuelle rettigheder. Lovgivningen, der knytter sig til disse områder, skal beskytte *samfundets* interesser og ikke som i dag tilgodesse multinationale virksomheders interesser på bekostning af mindre virksomheder. Virkningen heraf er nemlig en konkurrenceforvridning, der strider imod markedsprincippet. Markedsøkonomien fungerer nemlig bedst med mange små virksomheder i et gennemsigtigt marked. Det vil skabe en økonomisk frihed og foretagsomhed i samfundet. Den nuværende globalisering er i vid udstrækning en *ensretning* af verdensøkonomien, som sælges som liberalisering og markedsøkonomi, men reelt er det modsatte. Den holistiske økonomi er derimod en reel markedsøkonomi, og dermed en reel liberalisering. kombineret med en synliggørelse af den uformelle økonomi, som styrker livets feminine aspekter – skønhed, glæde og nærvær.

Den komplementære blandingsøkonomi

Den holistiske samfundsøkonomi bygger på en forståelse af, at samfundet har to meget forskellige produktionssfærer.

- en **konkurrenceorienterede markedsøkonomi**, hvor produktivitet står over sociale hensyn (maskulint orienteret)
- en **samarbejdsorienterede socialøkonomi**, der foregår i hjemmene og i lokale fællesskaber, hvor sociale hensyn står over produktivitet (feminint orienteret).

Nøglen til en holistisk samfundsøkonomi er at skabe en fornuftig balance mellem de to økonomiske sfærer, hvilket kan gøres på flere måder. En af måderne kunne være, at mennesker f.eks. arbejder på halv tid i markedsøkonomien for at tjene til de materielle goder og på halv tid i en lokal socialøkonomi, hvor man har større frihed til at være kreativ, fordi der ikke hænger et produktivetskrav over hovedet på en. Alternativt kan man forestille sig, at mennesker, når de er unge, arbejder meget i markedsøkonomien, mens når de bliver ældre arbejder mere i en lokal socialøkonomi, som er baseret på lokale komplementære penge.

Arbejdsopgaverne i lokaløkonomien vil typisk være orienteret imod undervisning, offentlig administration, omsorgsopgaver, landbrug, lokale servicefag, bygning, kunst og kreativt arbejde, men kun i begrænset omfang produktion til eksport.

Arbejdsopgaverne i markedsøkonomien vil typisk være kapitalintensiv produktion som masseproduktion af industrivarer, produkter med et højt forsknings og vidensindhold, produktion til eksport og lignende.

Vigtigheden i balancen

Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at de to økonomiske sfærer har hver deres fortrin og ulemper:

- **Markedsøkonomien** bygger på finansiell kapital og skaber fysisk kapital. Den skaber en stor produktion af fysiske goder, men den har en tendens til at erodere den feminine kapital (miljø og lokalsamfund).
- **Socialøkonomien** bygger på naturlig kapital (natur og mennesker) og skaber social kapital (kreativitet, glæde og medmenneskelighed). Socialøkonomien har dog en tendens til at være ineffektiv og erodere den maskuline kapital (velstand og produktion).

Kort fortalt så vil et samfund, som udelukkende bygger på markedsøkonomien (maskulint) blive rigt men uden sjæl, mens et samfund udelukkende baseret på en socialøkonomi (feminint) vil være hyggeligt men fattigt.

Den holistiske økonomi

Den holistiske økonomi adskiller sig fra den rene markedsøkonomi, ved at der etableres lokale socialøkonomier, der er karakteriseret ved at de:

- ikke er større end, at der er en *direkte* kontakt mellem de, som administrerer systemet og de, som påvirkes af beslutningerne.
- har en beskatning af tid frem for penge, samt at lokalsamfundet selv kan administrere de ressourcer, som denne skat resulterer i.
- er baseret på fælles ejerskab og ligeløn, således at der er en ånd af fællesskab, solidaritet og medfølelse, der styrer denne del af økonomien.
- er rentefri, således at der ikke sker en systematisk overførsel af penge fra de, som ingen kapital har, til de som har kapital
- er i fri udveksling med den globale markedsøkonomi, på den måde, at opgaver der løses bedst i markedsøkonomien løses der, mens opgaver der bedst varetages i lokaløkonomien varetages der.

Denne type af økonomi er en holistisk økonomi. Den er for så vidt både liberal og solidarisk, men mere end det – den er udtryk for visdom. Den er udtryk for en forståelse for de åndelige love og et forsøg på at skabe en samfundsøkonomi, der langsomt vil bryde det hold, magtens ring har over menneskeheden. Det vil ske efterhånden, som at man ser, at økonomisk tryghed, produktivitet, skaberglæde og medmenneskelighed sagtens kan gå hånd i hånd.

De, for hvem det at opnå stor rigdom er vigtigt, er jo frie til at lægge hele deres liv i markedsøkonomien og forfølge deres ambitioner her. Men de, som søger rigdom jager ofte en illusion om, at det vil gøre dem lykkelige. Efterhånden som illusionens natur går op for flere og flere, er der færre og færre, som gider at forfølge denne illusion. Man vil i stedet erkende, at det at stræbe efter at genfinde sin uskyldighed, sin tro på livet og kærligheden er langt mere givende. Man vil finde, at der er større

glæde i at skabe noget smukt og meningsfuldt sammen med andre, end der er i at bestemme over dem. Heri ligger nøglen til at den holistiske samfundsøkonomi med tiden vil komme til at dominere.

Fordelene

En holistisk blandingsøkonomi rummer således følgende fordele:

- Den vil føre magt fra centralt hold tilbage til lokalsamfundene. Dette er formentlig den mest betydningsfulde effekt og grunden til, at det etablerede politiske system vil bekæmpe den med næb og klør.
- Den gør det muligt at løse opgaverne der, hvor de løses mest effektivt, idet der er en åben udveksling mellem de to produktionssfærer, og at udveksling på tværs af denne barriere vil resultere i en prissætning af værdien af produktionen i lokaløkonomien, som afspejler en markedsværdi.
- Den vil styrke kvindelivet og børnelivet, idet meget af det arbejde, kvinderne traditionelt har lavet i hjemmene, bliver synligt som en økonomisk produktion, uden at kvinderne af den grund må underlægge sig en maskulin produktivitetslogik.
- Den vil effektivt set eliminere arbejdsløshed da folk uden lønarbejde blot får tildelt meningsfuldt arbejde i lokaløkonomien.
- Den vil skabe en naturlig erstatning for bistandshjælp og kontanthjælp, da lokalsamfundet altid tilbyder meningsfuldt arbejde, og til gengæld giver folk tilstrækkelige ressourcer til at leve et beskedent men værdigt liv.
- Den vil skabe en marginalskat på 0% i lokaløkonomien, da beskatning sker af ressourcer (tid) og ikke penge (indtjening). Alle kan derfor betale deres skat, da alle har tid til rådighed. Efter at ens tidsskat er betalt, er man fri til at arbejde uden beskatning i lokaløkonomien (dvs. 0% marginalskat).
- Den vil muliggøre løsning af en lang række meningsfulde opgaver, som i dag ikke bliver løst på grund af mangel på kapital.

Det er nødvendigt med eksperimenter

I relation til den økonomiske diskussionen er det afgørende punkt, at der er brug for eksperimenter. Vi har brug for at afprøve forskellige modeller i lokalsamfund og se, hvad der virker i praksis. Der er en form for forskningsopgave at forske i forskellige økonomiske systemer, og hvordan de virker. Når man har fundet ud af, hvad der fungerer optimalt, kan disse erfaringer så anvendes i større skala.

Bjergager Solby – kontaktinformation

*Hav tålmodighed med alt det der er uafklaret i dit hjerte,
og prøv at elske selve spørgsmålene...*

*Søg ikke efter svar, som ikke kunne gives til dig nu,
fordi du ikke ville være i stand til at leve dem.
Og målet er at leve alt.*

*Lev spørgsmålene nu.
Så måske engang, langt ud i fremtiden,
vil du gradvis, uden at bemærke det,
leve din vej ind i svarene...*

— Rainer Maria Rilke

Bjergager Solby

Åsum Bygade 18
5240 Odense NØ,
tel. 70 22 33 80
www.bjergager.dk